

ادامه مقاله: پیام کمپته مرکزی ...

رنگارنگان برای کمپته کردن و خاک با عین
برسخت طبقاتی این عهد جهانی بردگان جامعه
سرما به داری به تکاپو می افتند در این روز
سخنوران و قلمزنان بیوزواری از هر منگدی
بهرون میخورد و ملبیونها عبارت برسطعطراف
در ستایش آفتاب طبقاتی کارگران و
سرما به داران از حنجره ما و فلسفای ریاضکار
عود بهرون می رسند.

آنان که بقا نظام انگلی خود را بر مصلحت
و بیگاری هر روزه مدعا می بین کارگر تر و
سرد و پیروز غردسان متکی کرده اند آفتاب
که از اول ماه مه پارسیان تا کتون مسئول
میلیاردها روز کار دیگر را در کسبهای گفاد
خود رفته اند آنان که رفعا نهایشان را از
برهبران مبارز کارگران پر کرده اند و شکنجه
گاهها و سها دین اعدا شان را بوی مبارزین
راء رهائی طبقه کارگر به آخرین تجهیزات
آراسته اند همه در این روز زبان می گشایند
و در برشردن نجات جامعه سرما به داری برای
کارگران سربز و پرده بار داد سخن میدهند
در این روز همه کارگر میشوند از راکفترها
و رنگان ما و فاجرها و آندرو بیضا تا این و
آن آیت الله و تیسار و شکنجه گره همه و همه
در مدعا ایستگاه تلویزیونی و تالار و مجلس
و منبر ظاهر می شود تا در همه شب با وی کارگر
دوستی و کارگر پرستی بیوزواری حرکت کنند
و هر آنکی که جنایاتش کارگری را از حد گذشته
باعد و با هیچ قسم و آبهای نتواند مدعی
کارگر بودن و کارگر نرازی شود به "روایات
سند و معتبر" توسل می رسند تا ثابت کند که
سه هزار سال قبل روزی برسطرقت و رهبر

بسیزر گواری در کوره راهی به کارگری سلامتی
داده و بی " اندر نواید کار و کارگر"
رساله ای نگاشته است.

هر روز اول ماه مه بیوزواری در حرا
جهان در پلجان حکومت نظامی اعلام میکنند به
ارتش ها و ساواکیه و سیاها و سوسا و سیاها
آماده باش میدهند فیسوسان و مزدوران
را در کارخانجات و محلات کارگری نجای میکنند
و همه ارگانهای سرکوب و ستم و تحمیف خود را
بگاری اندازند تا این روز بی بسلا بگذرد.

ایشان در این مملوک تهر و بخارا و تبریز
حکومت بیوزواری جهان ه اول ماه مه به هر
طریق ممکن و با فوت و تولد و هجرت و وطن
این با آن آیت عظمی و حیت الاسلام تطبیق
میشود تا شاید اهمیت طبقاتی این روز صحیح
عود تا شاید شمار ما و سرورهای یز زنده و باقیانی
کارگران در لایلی توجه خوا آنها و سینه زنیها
و ذکر جمعیت های جمعیت های گرایه ای و بلند
گوهای گوناگون حکومت غری خود
براستی اول ماه مه طولانی ترین و سخت
ترین روز سال برای بیوزواری و شوکران ریز
درختا و در سراسر دنیا است.

اما پیام طبقاتی اول ماه مه بیوزواری
زمان دیگر در ذهن طبقه کارگر ایران زنده
است حبسنگی و تفکک طبقاتی هم را اول سها
مه است و هیچ بخش از طبقه کارگر جهانی
امروز به اندازه کارگران ایران به
حقیقت انگارنا بدسر این عمار واقف نیست
زیرا هیچکی به اندازه طبقه کارگر ایران
در سالهای اخیر طعم تلخ تفرقه بی تفکک لاتی
و دنیا بینی از طبقات دیگر را نچشیده است
کارگران ایران در مقیاس میلیونی بحسرت

درآمده قربانیان بسیار داده دست به
اسلحه بردند و بر علیه فقر و استثمار بی حقوقی
سهای قیام کردند اما قدرت مستقل و متفکر
خود را برجای آنچه منهدم میکردند نماندند.
۴ سال گذشته شاهد این بود که چگونه انقلاب
و قیامی که میتوانست یک حکومت کارگری بدون
چون و چرا بسرکار آورد، عقیم ماند و شاهد
این بود که چگونه عمیقاً با بازارگانها و
پنشنیست‌ها بر جنبه‌ها آویزان شدند و به
نیروی خود را بر ما حاکم کردند و شاهد این
بود که چگونه پراستی حتی خونین ترین قیام
کارگران غیر متفکره قیام کارگران غیر مستقل
قیام کارگران ناکند حزب طبقاتی دیز جدا کسر
تنها به انتقال قدرت میان دشمنان طبقاتی
طبقه کارگر می‌انجامد. آری اکنون نرس و
هم اول ماه مه در خون مدتها هزار کارگر آگاه
ایران جریان دارد. پیام اول ماه مه همبستگی
و تفکر طبقاتی و چکیده نرسای تاریخی و
سپس است که کارگران ایران به بهائی گزاف
آموخه اند.

می‌تواند
آغازی نوین برای طبقه کارگر ایران باشد.
تداوم اعتراضات و مبارزات کارگری در عراقی
که دیگر افعال معتبر جامعه به انگال مختلف
از آنها به مبارزه انقلابی با زمانه و نا توان
گشته اند و سرودت فضاحت با ر قانون کار
اسلامی سرمایه با ابتدائی ترین جلوه‌های
مقاومت و اعتراض کارگران گواه نیرو و توان
عظیم جنبه طبقه است و امروز این طبقه

مقتدر می‌رود تا حزب سیاسی مستقل خود را
پیدا دارد. حزب کمونیست و حزب پهلوتیست و
آگاه ترسین کارگران و انقلابیون کمونیست
می‌رود تا ساخته خود و با عود نیروی مملوئی
توده‌های طبقه کارگر را آزاد کند و به حرکت
درآورد. اگر جمهوری اسلامی توانست دست آورد
های دمکراتیک قیام پهن را به یک به یک باز پس
گیرد و اگر قادر گفت‌مف در هم عکس
شد انقلاب را در برابر جنبه کارگری و کمونیستی
ایران سازمان دهد و هجوم اقتصادی و سیاسی
سپس را برای احیای بهشت سرمایه در ایران
آغاز کند هرگز نتواند نصیب و نتواند
جریان آگاهی و سازمانی نیروی طبقه کارگر
ایران را سد کند. نرسای عدت پس از قیام
مبارزه برای تشکیل عملی حزب کمونیست ایران
نرسای عدت ترین سرمایه سیاسی و حتی نرسای
وحتی نه پهلوسی و نظامی بورژوازی و به
لطف جانبا زنی هزاران رفیق کارگر و کمونیست
انامه یافته است. ما اکنون پس از ده سال
در آستانه تشکیل عملی حزب کمونیست ایران
قرار گرفته ایم. حزب ما دستاورد تاریخی
انقلاب ایران است که هیچ نیروی قادر به
باز پس گیری آن از طبقه کارگر ایران نیست.

و رفقای کارگر!
باید امسال چمن اول ماه مه را تحت هرس
مرا بلی هرچه با عکوه نرسای بر گزار کنیم.
گر نه ما می‌سای خود با هزاران رفیق مبارزی

زنده بماند انترناسیونالیسم پر و تتری!

حزب خود متکی خواهیم - در مغرب حزب کمونیست
 ایران گرد آئیم و کاری کنیم که اول ماه مه
 آینده بهر چه سرخ حزبان بر هرگاه و کوی
 کارگری در اهتزاز باشد و سرود جهانی یعنی
 حزب کمونیست و انترناسیونال در مفسسوف
 یکجا رچه کارگران ایران طنین اندازد.

گراسی باد اول ماه مه
 بهروز باد جنبش جهانی طبقه کارگر
 زنده باد حزب کمونیست
 زنده باد سوسیالیسم

کمیته مرکزی اتحاد مبارزان کمونیست
 اردیبهشت ۱۳۱۲

را که راه رهائی طبقه کارگر و راه حزب
 کمونیست را یا جانبازی خود کوفتند و هموار
 کردند گراسی پها زهم و پیمان خود رابه ادامه
 راه آغان تجدید کنند - پیمان بیفهم که بسا
 تمام وجود برای از جهان بردن هر نوع تفرقه
 و شکاف در صفوف جنبش کارگری خواهیم چنگید
 پیمان ببندیم که یکه دم یا هر آنچه نشانی از
 نظام استعمار و حتم طبقاتی جامعه سرمایه داری
 پیر خود دارد سازش نخواهیم کرد
 پیمان ببندیم
 که دیگر اجازه نخواهیم داد مبارزان کارگران
 باز رچه دست احزاب و سیاستمداران عوامل طبیب
 شدات تارا گردد
 پیمان ببندیم که خود
 آخرین نسل کارگزارانی خواهیم بود که به بردگی
 سرمایه داری دادند و عزم جزم کنیم تا رسالت
 طبقاتی خود راه پیدفوان گورکن سرمایه داری
 این پیمان از تاریخ بشریت فاطمانه به انجام
 خواهیم رساند.

رفقا

چنان سرمایه داری امروز در اوج توسعه و
 پریشانی عاجز و بفران زده و مختصر است
 بهر روز انقلابی ایران خود سبیل و بهتربین
 گرا به این بربریت و تا توانی و نوسن و بهران
 است - ساها مبارزه و بویزه بیس اول سال
 نبرد بی ایمان در سخت ترین و در همین حال
 متحول ترین شرایط یک جامعه انقلابی بسا
 هارترین نبردهای ارتجاعی بهر ژوازی و امهر -
 یا لیسیم و اکنون ما را برای نبردهای تاریخ ساز
 طبقاتی آینده کرده است.

رفقا

ما بیهاریم و نبرو شد - پس به خود و به

بمناسبت اول ماه مه:

پرچم حزب کمونیست را برافرازیم!

رفقای کارگر!

معادن زغال سنگ انگلستان در برافراز کار
۱۸ ساعته و ۲۰ ساعته هر روزه جان می سپردند
تا امروز پس وقفه بر طبقه سرمایه داری وفلاکت
و بی حقوقی که به اکثریت عظیم جامعه تحمیل کرده
است جنگیده است. شرطی این مبارزات روز بروز
بر آگاهی کارگران به شرحه تفکرات و احسان انسان
و در نتیجه بر نیرو و قدرت طبقاتی آنان افزوده
شده است. رهبران برجسته کار آمد و از جهان
گذشته ای از نسل این مبارزات بهیرون آمدند که در
گردآوری و سازماندهی و رهبری آردوی کار و جلب
و جذب و مستقرین توده های کارگر به مبارزه علیه
استثمار و کجاست سرمایه داری و تالیفات حاکمی
و تاریخ سازی برجای گذاشتند.

اول ماه مه میل منقارائی دو دنیای متضاد
در مقابل یکدیگر است. دنیای کار که برای
آزادی و برابری تمام افراد بشر مبارزه میکند
و دنیای سرمایه که برای حفظ زنجیرهای
آسارت و بردگی و استثمار انسان از انسان به
جنایت و توطئه مشغول است. دنیای کار که
میلیاردها کارگر و زحمتکش محروم از همه
چیز بجز نیروی کار کردن را در صفوف خود دارد و
دنیای سرمایه که تمامی ابزار کار و کارخانهجات
و موسسات بزرگ و کوچک را در اختیار مقتضی
سرمایه دار استثمارگر و انگلی صفت قرار داده
است.

در یکسوی دنیای میلیونها نفر کارگر
قرار دارند که برای زنده ماندن تا گزیر از نیروی
نیروی کار خوب اند و نیروی دیگر صاحبان
قلیل سرمایه که به "انبات و انبات"
می اندیشند و آنها همان برای بلعیدن نیروی
کار کارگران به نازلترین قیمت و سوزی
نی غناست. تاریخ بر افتخار جامعه سرمایه داری
تاریخ تسله پس از نسل کارگرانی است که به
بردگی هر روزه چشم گشودند و برده از جهان
رفتند. سرمایه داری تنگی پر دامان بشریت
است که باید زدوده شود. مبارزه طبقه کارگر
برای رهائی بشریت از یوغ سرمایه داری نیز به
اندازه خود سرمایه داری قدمت دارد. طبقه
کارگر از زمانیکه کودکان هفت ساله های در

یکی از معروفترین و با عظمت ترین این
مبارزات نبود تاریخ و طبقاتی کارگران آمیکا
برای هفت ساعت کار در روز موقوف شدن امرج
مزد مساوی برای زنان و مردان، حسی آزادی
بشان و تشکیل اتحادیه و سایر مطالبات
کارگری در سال ۱۸۸۶ میلادی.

امداد این مبارزات به اندازه ای گسترده و
مطالبات آن چنان منطقی بر خواستها و امیالی
میلیونها کارگر تحت تسلط و استثمار بود که
بزودی موجی از اعتصابات و تظاهرات و مسیح
و میلیونی سراسر امریکارا در بر گرفت. مرکز
این مبارزات شهر شیکاگو بود که بهیسی
از ۲۰۰ هزار کارگر در آن دست به اعتصاب و

پیش بسوی ایجاد حزب کمونیست ایران!

نظرات رده بودند.

توس و وحتتیرای سرمایه داران و پلمس و حکومت آنان را ترا گرفته بود. اعتبار و قدرت نامحدود آنان برای استثمار کارگران را ظری جدی تهدید میکرد. سرمایه داری با تمام سلخهای خود از قانون و دادگاه و پلیس و تفنگ و بمب و جاسوس به میدان آمده با انفجار بمبی در صفوف پلمس توسط یکی از جاسوسان حکومت سرمایه، پیوری وحتتیرا به صفوف کارگران و تراکز کارگری آغاز شد. بعد از ۷۰ نفر از کارگران کشته و متجاوز از ۱۵۰ نفر زخمی شدند. تلفات و اموات کارگران غارت شدند و به آتش کفیده شدند. وهران کارگران دستگیر و چند روز بعد در بهدادگاههای سرمایه بسته بهانه "واهی و بیوج بمب اندازی" مفسسند لی الاثرین شناخته شد. ودر روز اول ماه مسه بدار آورخته شدند.

بدینسان روز اول ماه مه روز مصادق تاریخی دو دنیای کار و سرمایه امروز اعلام جنگ جهانی دنیای سرمایه به کارگران و روز برفغانستان نقاب از چهره کره و خدائاتی سرمایه است.

در این روز سرمایه داری آشکارا نشان داد که جوهر و اساس مناسبات و روابط این دودنیای متضاد را فقط زور و نیرو تعیین میکند و بس سرمایه داری نشان داد که برای تداوم و تسلط بساط استثمار و جها و لگرهی از دست زدن به هیچ جنایتی رویگردان نیست. همچنین در این روز قریباً دنیای کار جنبی بر اعتقاد سرمایه پسندگی سرمایه داری یعنی پرعزم و اراده ای به رهائی بفریت از سه روزی و نکبت و هانسد خرابی حاصل از آن در جهان ظنن افکند. در این روز رهبران مبارزات خلق طلبانه "توده های کارگر تر عیقا گوی آمریکا با افتخار و سری

الراقته در مقابل جویبه های نار سرمایه ایستادند تا اراده و تصمیم خلق تا به کارگران را برای ظهوری حاکمیت سرمایه و رهائی انسان از قید اسارت و بردگی و استثمار به همه جهاغیان اعلام کند.

این روزها اولین گذرگاه تقرباً سونیا لیدوم کارگران در سال ۱۸۸۹ یعنی در روز جهانی کارگر و روز جن همبستگی و اتحاد دنیای کار در مبارزهای برای نابودی نظام سرمایه داری شناخته شده است. کارگران سراسر جهان در شرایط و موقعیتهای گوناگون با گریه های ها و تجمعات و راهپیماییها و جشن و سرورهای مملکتیها عظمی یاد این روز بزرگی را گرامی میدارند و با شعارها از غنا سواد، رفقای که توسط حکومت سرمایه اقدام و ساستنگس کرده اند، با بحث و تصمیم گیری در مورد مسائل و مشکلات مبارزاتی خود و با تبادل نظر و طرح نقش عملی برای به پیشبرد امور مفترک خود حقوق خودی را فریبستارزه علیه حاکمیت سرمایه هرچه بیشتر آگاه و متفکر و متحد میکنند.

روز اول ماه مه برای کارگران یاد آور و زنده کننده آرمان اتحاد همه کارگران سراسر عالم در مقابل تمامی سرمایه داران دنیای و منافع مفترک همه کارگران جهان در برابر سرمایه داران است.

همان اندازه که روز اول ماه مه با یاد آوری قدرت و همبستگی جهانی و عکست تا پذیر کارگران موجب تقاضای و جشن سرور توده های کارگر میشود به همان اندازه دنیای سرمایه و استثمار و جها و لگرهی را به وحتتی اندازد. سرمایه داران و استثمارگران عمار این روز یعنی "کارگران جهان متحد شوید" را ناقوس مرگ خود و پایان بخشیده بساط

چهار ولگری و استثمار و مفت خوری خود میدهند. به همین علت هر سراسر دنیا حکومتهای سرمایه داری راهبیمائی و نظایرات توده های کارگر را در این روز مشغول میکنند. پلیس و ارتش خود را در کنار دسته های مزدور و مسلح اعصاب شکن به جان توده های کارگر می اندازند. از تعطیل و جنن عمومی ممانعت میکنند. در محلی کشورهای اصولاً اول ماه مه را برسمیت نمی شناسند و در آنجا که قادر به جلوگیری از برگزاری مراسم و گردیمائی توده های کارگر نیستند میکوشند تا این حرکت را از مسیر طبقاتی خود منحرف کرده و به بیراهه بکشانند.

فروع تبلیغ، نظایرات و اعصاب کاری به رسمیت شناختن هیچگونه حقوق سیاسی و مدنی برای کارگران و تعلیم و سازماندهی دسته های نیروی سستی، فاعیستی و جزیب اللهی اعصاب شکن برای حلقه به هر توج حرکت اعتراضی کارگران و زحمتکشان، اینها و آنها موارد دیگر اقداماتی هستند که نه فقط توسط حکومت اسلامی سرمایه در ایران بلکه در تمامی دنیا سرمایه داری از آرزو بختن و اسرائیل و آمریکا گرفته تا انگلین و ژاپن و آلمان و از هند و ستان و عراق و پاکستان گرفته تا فرانسه و لهستان و آفریقای جنوبی به اشکال گوناگون صورت میگرفتند.

در ایران رهبر حکومت اسلامی سرمایه بسیار لایه ای از این قبیل که "سرمایه دار هم کارگر است" خدا هم کارگر است و مورچه و موربانه هم کارگرند و هر روزی روز کارگر است "سر-سپردگی و تعلق اشکار خود و حکومتی به دنیا ی سرمایه و استثمار را به نمایش گذاشته است. در ایران دولت اسلامی سرمایه حتی از برسمیت شناختن نوع کارگر هم در قانون کار خند کارگری خود داری کرده است.

حکومت اسلامی سرمایه در ایران در مقابله یا چنین کاری هم تو و هماهنگ با سایر دول سرمایه داری جهانی عمل میکند. پورچی به سازمانها و تشکلهای کارگری و کمونیستی و انجمن و جمعیت غوراها و سایر تشکلهای واقعی کارگران و اغراجهای دستجمعی توده های کارگر دستگیری و شکنجه و اعدام کسارگر مبارزه پیرو و کمونیست و ممنوع کردن هر

در طول بهی از ۱۰ سال ما کمیت جسمی نیروی اسلامی هزاران کارگر مبارز اغراج، دستگیری اعدام شده اند. استثمار توده های کارگر تشدید شده و عقب نهی هائی به نفع سرمایه و استثمار به جنبش کارگری تحصیل گردیده است. به همین همین خدمات جمهوری اسلامی به سرمایه و امپریالیسم اسال اول ماه مه رفقای مبارز بسیاری در میان ما هستند. حکومت اسلامی حقایق فوق را با هر پورچی و سببی که به کارگران و زحمتکشان آورده با هر ضربتی که به جنبش کارگری و کمونیستی زده است و با هر قدمی که کارگران و زحمتکشان ایران را به عقب رانده است به نهی سرمایه و امپریالیسم رو کرده و پایت این خود خستنی و پایت نسلانی ما دفاعی برای بازگردانیدن محیط آریا سوری برای سرمایه و امپریالیسم در ایران طلب عدال و تأکید و پایداری کرده است.

مرگ بر سرمایه، مرگ بر امپریالیسم

در چنین شرایطی است که حکومت جمهوری اسلامی حمله سراسری و همه جانبه خود را به کارگران و زحمتکشان سراسر ایران و مخصوصاً خلق رزمنده و مبارز کرد آغاز کرده است. از یکطرف با طرح قانون کار و قمعانه و ضد کارگری مذهب دولت اسلامی و تلافی برای تثبیت آن کوشیده است تا بهیچوجهی مطلقاً استقلال را به کارگران توسط سرمایه را رسمیت قانونی ندهد. و از جانب دیگر با شروع سهمگین و گسترده ترین یورش نظامی خود به کردستان انقلابی و این سنگر کارگران و زحمتکشان و قلب تپنده انقلاب عواطف است تا این کسانون انقلابی را خاموش کند. حکومت اسلامی سرمایه آمیدوار بود که عید امالی کارگران مستعد بدگان را به عزا تبدیل کند. اما جمهوری اسلامی در هر دو زمینه پاسخ دندان شکنی گرفته است. قانون اسلامی کار چنان موج سهمگی از اعتراض و مخالفت را در میان توده های کارگر برانگیخت که سران حکومت دخالت خود در تدوین این قانون را منکر عده و برای جلوگیری از گسترش و تعمیق مخالفت و اعتراض کارگران بی سر و صدا آنها پس گرفتند. در کردستان انقلابی هم رژیم با چنان موجی از مقاومت مسلحانه زحمتکشان تحت رهبری کمونیستها مواجه گردید که ابدا انتظارش را نداشت. رژیم در یکماه اول سال ۱۳۶۲ بهیچ هزار نفر فقط در مواجه با نیروهای مسلح کمونیستها به رهبری سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران - کومه له - گفته و زخمی داده است.

مهمتر از همه طبقه کارگر ایران عید اول ماه مه سال را پس از ۶۰ سال در شرایطی برگسار میکند که علمبرگ همه خریسات و ضایعات و عقب نمایی ها در آستانه تشکیل

ما زمان سیاسی و سراسری عوده در آستانه حزب کمونیست قرار دارد. طبقه کارگر امسال عید اول ماه مه را در شرایطی برگزار میکند که هر چند قدمی فتح اساسی ترین و بنا اهمیت ترین سنگر مبارزه بر علیه سرمایه داری در چند قدمی تشکیل حزب مستقل طبقاتی آن حزب کمونیست و برافراختن پرچم این حزب در صف مقدم توده های مبارز و معترض کارگر و همه قریباً نیا نتم و استقلال سرمایه و امپریالیسم قرار دارد.

حزبی که انقلابی ترین و بهترین و بهترین و آگاه ترین کارگران و انقلابیون کمونیست را در یک سازمان واحد و در زیر یک پرچم واحد متحد و متشکل خواهد کرد. مبارزات پراکنده کارگران را هماهنگ و رهبری خواهد کرد و ستاد رهبری کننده مبارزه طبقه کارگر و توده های تحت تسلط بر علیه سرمایه و حاکمیت آن در هر لباسی چه اصلی و چه غیر اصلی خواهد بود.

جنبش کمونیستی طبقه کارگر در طی ۴ ساله اخیر موفق شده است که قدم بقدم راه تشکیل چنین حزبی را هموار کند. قدم بقدم معیان دروغین مارکسیسم و کمونیسم را رسوا و طرد کند و پایه ها و مبانی استقلال ایندولوزیستیکه سیاسی و تشکیلاتی پرولتاریا در مبارزه علیه حاکمیت سرمایه را مشخص و تحکیم و تثبیت کند. ماهیت ضد کارگری نظریات و اهداف این جریان تار و پوز کمونیستی و پوپولیستی افشا شده و در مقابل با اهداف و آرمانهای انقلابی پرولتاریا در بر نامه حزب کمونیست مشخص و بیان شده اند. رونقها و غیوه های عملی کار این جریان تار و پوزهای تبلیغ و ترویج و سازماندهی و رهبری

مبارزات کارگری نقد و طرد شده و در مقابل سبک کار و شهوه کمونیستی مبارزه در عرصه‌های مختلف مدنی و معین گفته اند و سرانجام کجسته برگزرا کنند. کذکره موس حزب کمونیست متفکک از نمایندگان پیکترین و پشرونسرم سازمانهای کمونیستی برای تدارک کذکره موس حزب کمونیست در آتیه نزدیک تشکیل گردیده است.

اکنون طبقه کارگر ایران مسی روند که حزب خرد سازمان مستقل طبقاتی خود را در مقابل تمامی سازمانها احزاب و جریانات ضد کارگری برپا دارد. اکنون طبقه کارگر ایران میروند با بزم مستقل طبقاتی خود برنامه حزب کمونیست و با سلاح مستقل طبقاتی خود حزب کمونیست وارد صحنه مبارزه سیاسی طبقاتی خود.

چشم انداز تشکیل چنین حزبی از هم اکنون تمام جریانات سازمانها و احزاب ضد کارگری و غیر کارگری را آشفته و نگران کرده و سگ تکاپو داداشته است. هر یک از اینها به نحوی ناراضی و مخالفت خود را با تشکیل حزب کمونیست ابراز میدارند. آنها تحلی چنین چشم اندازی را پایان روی و عکوفانی حیات سیاسی خود میدانند. آنها در وجود چنین حزبی تصویر یک دشمن و رقیب خطرناک و بولسدرت را برای خود مجسم میکنند. حزب کمونیست نیروی لایزال و شکستناپذیر میلمونها کارگر و زحمتکش تحت ستم اتکا خواهد داشت. این حزب بزم مطالبات و خواستهای عادلانه و برحق اکثریت عظیم جامعه یعنی طبقه کارگر و توده زحمتکشان را برمی انرازد. و صمم است که این نیروی عظیم این نیروی انقلابی و این نیروی شکستناپذیر اکثریت را تحت رهبری انقلابیترین

پیکترین و آگاه ترین و پشرونترین پس آن یعنی بولتاریای انقلابی در مقابل تمامی جریانات سازمانها و احزاب متعلق به طبقات دیگر متحد کند. براسنی آشفته به تحقق چنین چشم اندازی باید که بورژوازی و خرده بورژوازی و احزاب و سازمانهای نماینده آنها را آشفته و نگران کند.

اما چنین چشم اندازی همچنین باید که تمامی کارگران و توده های تحت ستم تمامی تریمان ستم و استثمار سرمایه و تمامی انقلابیستون عرافت مند و مبارز ستم راه رهایی پشرون از جهل و فلاکت و استثمار انسان از انسان را خوشحال و غامغان کند.

باید که برگزاری عهده اول ماه مه عهد کارگران را با عااطنی و امیدواری بسسه تشکیل هر چه سریعتر حزب کمونیست ایران همراه کنیم.

باید هر کارگر و ستم دیده ای که اسم روز کارگر را میفکود و این روز را گرامی میدارده نام حزب کمونیست و غیر تشکیل آن در آینه نزدیک را هم میفکود و آنرا به روزی خود و حزب خود تلقی کند.

باید در هر مجلس و جمع کارگری که برای بزرگداشت روز کارگر برگزار میفکود بهت حزب کمونیست و چشم انداز تشکیل آن و نقش و اهمیت و تاثیر حیاتی هم در مبارزه توده های کارگر بزم سرمایه داری هم مطرح میفکود. باید به همه توده های کارگر و تحت ستم گفت که بهترین و انقلابی ترین راه بزرگداشت اول ماه مه موثرترین راه مبارزه در راه تحقق آرمانهای رهبران کارگران اول ماه مه است که هر یک و بازید و گرهائی و هر چه

سروری به این مناسبت را با افغانه و تبلیغ
برنامه حزب کمونیست و غیر تکمیل کمیته
برگزارکننده گذرگاه، موحدا این حزب، بسا
تعمیمی و ترغیبی توده‌های کارگر به پیوستن به
این حزب و با شروع کمک و مساعدت به امر
تشکیل هرچه سریعتر آن همراه کنیم.

حزب کمونیست ایران نه تنها یک دستاورد
بازگفت‌ناپذیر برای طبقه کارگر ایران
بلکه یک پیروزی تاریخی برای طبقه کارگر
جهانی است. حزب کمونیست اسلمه‌ای است که در
دستگاه‌های اردوی عظیم کار در خدمت
سپارزه طبقه سرمایه امپریالیستی و در خدمت
امپریالیسم کارگران جهان یعنی سوسیالیسم قرار
خواهد گرفت.

رفقای کارگران!

بهبود ۶۰ سال است که طبقه کارگر ایران
سپاهدتها و قربانیها کرده است اما دشمنان
عدالتهای پیروزی را بر سر نه زده اند!

بهبود ۶۰ سال است که این طبقه قربانیها
ذات است و بهترین فرزندان خود را در
چهل و یکم و استعمار و مالک افتاده اند اما
نتیجه مبارزه همیشه نصیب طبقه ای دیگر
از دشمنان کارگران گردیده است!

بارها به نیروی بازوان این طبقه از
حرکت استاده و میرهای نفت بسته شده اند
بارها به نیروی بازوان این طبقه لوکوموتورها
موقوفه و کارخانه‌ها تعطیل شده اند با قدرت
جانشینی و از خود گفتگی این طبقه یادگاریها

به تسلیم کفانده شده اند، دولت‌ها با تسلط و
حکومتها سرنگون شده اند، مسیحا فرو افتاده
و پادشاهان فراری داده شده اند..... اما
هر باره این دسته‌ای دیگر از دشمنان طبقه
کارگر و سررومان تحت تسلیم بوده که حاصل این
جانشینیها و تهرمانها را فرو کرده و قدرت را
به کف گرفته اند.

رفقا! از خود بپرسیم چرا چنین شده است؟
آیا نیروی ما کم بوده است؟ آیا به اندازه
کافی تلاش و از خود گفتگی نداخه ایم؟ آیا
اصولاً نقش و تاثیر تعیین کننده در کل حیات
جامعه و این مبارزات نداخه ایم؟ بی شک چنین
نیست. ما میبایستونها نفر را در صفوف خود داریم.
نیروی ما در مقایسه با نیروی سایر طبقات و

مخصوصا سرمایه داران ایضا قابل مقایسه نیست
ما اکثریت مطلق جامعه ایم. همیشه آنا نکه در
صورت مقدم جدگنده انده آنا نکه بیشتر
جانشینانها و از خود گفتگیها را نموده اند
آنا نکه بهترین عهدان و اسپران را داده اند
ما کارگران بوده ایم. تمام جریحهای حرکت
جامعه سرمایه داری به نیروی بازوان ما
میگردند. تمام تولیدات این جامعه با دستمان
ماست که صورت می گرفته اند. فقط کالیت که یکروز
دستمان از کسار بکشیم شان نقش و تاثیر می
که در حرکت و حیات جامعه سرمایه داری بازی
میکنیم. با دشمنان خود میبندیم.

پس علت این غمنازی تا بهی چیست؟
علت آنست که نیروی عظیم و انقلابی ما

زنده بمان سوسیالیسم!

که انرزی و توان لایزال اما پراکنده سازمان نیافته* ما متحد و هماهنگ نبوده است. که این نیرو در حزب و سازمان طبقه* خودمان متفکلی نبوده و برای تحقق اهداف خود استقامت و آرمانهای روشن، مشخص و انقلابی طبقه ما به حرکت در نیامده است. که رهبری ما در دست انقلابی ترین، پیشروترین و آگاهترین نمایندگان و رهبرانمان نبوده است.

با استفاده از همین نقطه ضعف و کمبودها بوده است که سرمایه داران و جریانات وابسته به آنها و مضموا رویزونیستها این خطرناکترین نوکران بورژوازی که به لباس مارکسیسم درآمده اند توانسته اند که مبارزات ما را از مسیر انقلابی و اصولی منحرف کنند و آنها در چهارچوب نظم و حاکمیت سرمایه به بنسند بکشند.

رویزونیستها با تحریف کردن برداشته انقلابی کارگران میانه صوت کارگران به سازش با حکومتها و سرمایه داری و پانفنی ضرورت مبارزه* انقلابی کارگران برای نابودی سرمایه داری تاکنون موفق شده اند که مبارزه* کارگران را به انحراف کشانده و حتی طبقه* کارگر را در خفا از زمینهها از دستگیرانی که در مبارزه علیه سرمایه و امپریالیسم به کف آورده بودند عقب برانند.

به همین خدمات رویزونیسم به آن و خیانت و چاسوسی رویزونیستها در صفوف کارگران بوده است. اما رویزونیستها هم پس از دهها سال عوام - نریبی و فریبکاری، این از دهها سال به همراه کفاندن کارگران و جنبش کارگری، پس از سالها استثمار و سرکوب توده های کارگر و لگد کوب کردن، تحریف و تهاشم و توهم بنسند آرمانها و سدن کمونیسم و سوسیالیسم در کشورهای اروپا و گاه شوروی و چین و در شرایطی که عوارض و فکار کمربند ناعسی از بحران سرمایه داری توده های کارگر و پانفنی جستجوی راه نجاتی از این جهنم کفانده است و بعضی از همزمانی به بین بستر رسیده و بی آب سرو و رسوا شده اند. اکنون جنبش کارگران دوباره می رود تا به زیر پرچم طبقه اتی خود زهر پرچم کمونیسم و دنیای کار و بردگی را متحد کند و طبقه* کارگر ایران نه تنها بمشابه* جزئی از ارتش جهانی کارگران و بلکه بمشابه* یک گردان بهشت از در صفوف مقدم این ارتش مبارز و انقلابی قرار دارد.

رفقای کارگر!

تنها تشکیل حزب کمونیست میتواند موفقیت ما در این نبرد سرنوشت ساز را تضمین کننده تنها تشکیل حزب کمونیست کارگران میتواند قفلده* پایانی برای تراژدی تاریخی ما بعد - تنها تشکیل ستاد مستقل طبقه اتی کارگران و ستاد رهبری کننده* همه* ستم دیدگان و فقیر زدگان است که میتواند مبارزه علیه ستم و استثمار

اگر تاکنون سرمایه گدیده و سرمایه محتر و امپریالیستی به حیاط منفور خود ادامه میدهد و اگر تاکنون در چاه و اتنی خود در زباله داش تاریخ قرار نگرفته است و عمدتاً

زنده باد بشوئیسم!

رفقای کارگر!

سرمایه داری و در راه سوسیالیسم و رها نشی
قلمی بشهرت را رهبری کرده و آنرا با مبارزه
پرولتاریا و توده های تحت تسلط همه جهان
بر علیه سرمایه امپریالیستی هماهنگ کنسد .

کاخ سرمایه به نیروی ما کارگران بنا شده
است . بنقونهای نگه داشته این کاخ خانه های
ما هستند .

قدرت و ثروت سرمایه و قدرت و ثروت
غصب شده ماست .

هر چه ما بیشتر و غنیتر کار میکنیم سرمایه
قدرت اجتماعی بیشتری می یابد . مالکیت
سرمایه حاصل سلب مالکیت از ماست .

ما میتوانیم و باید که این کاخ را از پایه
ویران کنیم . ما میتوانیم و باید زنجیرهای
اسارت و بزدگی را از دستان خود بسازیم .
برای نابودی سرمایه داری و پایان دادن به

فقر و جهل و استثمار انسان از انسان و بسرای
سلب مالکیت کردن از سلب مالکیت کنندگان
برای به محاکمه کشاندن محاکمه کنندگان پرولتا
ریا و برای سوسیالیسم باید در سازمان همسری
غوده در حزب ایالتی خود در حزب کمونیست
مشکل و متحد شوید .

حزب کمونیست سلاح ما و رهبر ما دشمن نبرد
تاریخی و دوران ساز خواهد بود .

در این نبرد ما تمامی کارگران و تمامی
معرومان تحت تسلط جهان را در کنار خود داریم
در این نبرد ما هیچ چیز جز زنجیرهای
بندگی و بزدگی خود را از دست نخواهیم داد و
ولی جهانی را بدست خواهیم آورد .

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی
طبقه کارگر در مبارزه علیه حاکمیت سرمایه
زنده باد حزب کمونیست کارگران
بهر روز باد سوسیالیسم
غلام کشاورز

بغض از صفحه ۲۱

نوست برخلاف ذهنیات و تمعینات عمومی و نوست
توین شرایط پلیسی نه تنها تبلیغات اصولی خود
را کمتر دادند بلکه عملاً به کومه له نزدیک شدند
و دفاع از جنسیت مقامت را به نبر مترین سال خود
تعیین کردند امروز حقانیت خود را اثبات
نکرده است؟ آیا وحدت و استحکام امروز ما را که هم
انقلابی و زمینه های مساعدی که برای وحدت صفوف
پرولتاریا ترکستان و خارج ترکستان بوجود
آمده است بدون اتخاذ این مواضع اصولی بدون
بغض کمونیستی با تهدیت عقب مانده توده ها
مقدور بود؟ ویا لاف آیا امروز که مردم زحمتکشان
سراسر ایران نه تنها به حقانیت جنبه مقامت و مست
تر ترکستان بی برده اند بلکه در سطح ملیونتی
چشم امید به این جنبین و به کومه له و حخته اند

کمونیستها را به ما به مذا همین حقیقت گوی
کارگران و زحمتکشان باز نمی شناسند و در مقام
و هیچ به ما نزدیک نمی شوند؟ تبلیغ پسر و سوسو
تمکین به عقب ماندگی یعنی توده ها ما را از کارگران
و زحمتکشان دور میکنند و پیوند ما را با آنهاست
میکنند . تنها راه نزدیکی به توده کارگر و زحمتکشان
بمان و توضیح صریح و صبورانه منافع واقعی آنها
به آنهاست . یک یام و دوهوا نمی خورد ما که
فاطمه نهوا . ما آن بودیم که کمونیستهای غیر کرد
در مقابل لریای تمعینات ملی و عرفانات مغربی
بزدیم غیر کرد در ۲۸ مرداد ۵۸ با بستند . باید
خود فرعین حال فاطمه با تمعینات بسیار سطحینر
مغربی در میان زحمتکشان ترکستان (که آنها
اساساً در عقب مانده ترین بغضی آن وجود دارد)
مقابل کنیم . این تنها راه به فروزی ناست

بیانیه اعلام موجودیت کمیته برگزارکننده کنگره مؤسسه حزب کمونیست

پس از اعلام پیمان محراب کمونیست در بهار ۶۱، تلاش عملی برای تشکیل حزب کمونیست در دستور کار کلیه نیروهای پیمان محراب کمونیست قرار گرفت. اکتسون نیز اما به تلافی و به روزیهای ما و کسب انقلابی برای تحقق ملزومات تشکیل محراب کمونیست، کمیته برگزارکننده کنگره مؤسسه حزب کمونیست ایران رسماً اعلام موجودیت نمودند. کمیته برگزارکننده از سوی کمیته مرکزی سازمان انقلابی جمهوری مکتب ایران (کومکد) و کمیته مرکزی اتحاد مبارزان کمونیست در سطح سرکسزیتها، در تشکیلات ایجاد عداوت - اعنای این کمیته عبارتند از: «موسسه انقلابی» «کمیته مرکزی کوهسور» «کمیته دکتر جعفر عظیمی» «جواد مکی» و «مجلس رکنی» از کمیته مرکزی کوهسور و «موسسه حکمت» «موسسه انقلابی» (ما را) «موسسه واپس» از کمیته مرکزی اتحاد مبارزان کمونیست.

کمیته برگزارکننده وظیفه دارد تا بر مبنای نقش عملی محبوب کمیته مرکزیها، این سازمان و وظایف سیاسی، تکلیفی، فعالیتها و اقدامات لازم برای تشکیل کنگره مؤسسه را انجام دهد.

اقدامات و نتایج فعالیتها، کمیته برگزارکننده و همچنین اطلاعاتی ما در دستورها، آن از طریق راهبوسی، انقلاب ایران و تغییرات سراسری کوهسور و اتحاد مبارزان کمونیست منتشر خواهد شد. ما کلیه نیروهای پیمان محراب کمونیست و کارگران بهر و آگاه و اما این کمونیست را به ارتباط فعال با کمیته برگزارکننده و مشارکت هر چه بیشتر و گسترده برای تشکیل عملی حزب کمونیست ایران فرا میخوانیم.

زندگیها و حزب کمونیست ایران

زندگیها و سوسیالیسم

کمیته برگزارکننده کنگره مؤسسه حزب کمونیست ایران - ۱۳۱۲/۱/۱۵

اطلاعیه کمیته برگزارکننده خطابت به نمازخانه‌های سیاسی

رفقای کمیته مرکزی ...

بنا بر رویه‌های انقلابی

عما نظیر که بهما نموده اعلام موجودیت ما بهمان مقدارده نیروهای پسرنا هم حزب
کمونیست امر تکمیل عملی حزب کمونیست ایران را بر دستور کار ما جل خود را رها ده اند
و فرآیندها را کنگره موسس حزب کمونیست ایران منقذ خواهد شد.

او آنجا که تکمیل این حزب بر سر نفوذ جنبش کارگری و کمونیستی ایران و به
این اعتبار موقعیت و آینده نما به زمانها این که خود را نیز این جنبش به هم رسانا نموده
تا هر مستقیم و تمهین کننده ای داده اند. وظیفه خود میدانیم که این امر با اطلاع
کلمه نیروهای امروز بدون که در ایران تحت نام کمونیسم فعالیت می کنند و از جمله
ما زمان عما بهر نام.

از نما تلقا ما میکنیم که انتشارات خود در باره برنا مع حزب کمونیست و تکمیل حزب
کمونیست ایران حول این برنا مع را هر چند بطور فزاینده با اطلاع ما برنا نمید.
متن برنا مع حزب کمونیست و بهما نموده اعلام موجودیت " کمیته برگزارکننده کنگره
موسس حزب کمونیست ایران " به هیئت ارسال میگردد.

با آرزوی پیروزی

کمیته برگزارکننده کنگره موسس حزب کمونیست ایران

محمد مصدق

اول اردیبهشت ماه ۱۳۳۲

رونوشت این نامه برای گروهها و سازمانهای زیر ارسال شده است:

سازمان وحدت کمونیستی

جبهه کاپی فدائی خلق ایران

جبهه کاپی فدائی خلق ایران (ارتش رها می به خلقها ایران)

سازمان جبهه کاپی فدائی خلق ایران

راه کارگر

حزب ردهبران ایران

اتحادیه کمونیستی ایران

گروه اتحاد برای آزادی کار

حزب کار ایران

مجاهدین قانون کار را در چه بای خواهند نوشت

قطعا ما کميته مرکزی ما - اتحاد مبارزان کمونیست - در باره وظایف کمونیستها در مبارزه علیه قانون کار ائتلافی متفکر شده است. برای این قطعا ما آماده است که:

« رژیم جمهوری اسلامی با طرح قانون کار اسلامی مستقیما تعرض به خطا نماید ای علیه طبقه کارگر را آغاز نموده و میخواهد فلاکت تحمیل عذبه به طبقه کارگر ایران را رسمیت قانونی بخشد و سطح معیشت کارگران را تا زحم تنزل داده و شرایط استثمار وحشیانه نیروی کار را برای سرمایه داری مهین کند»

ما کمونیستها همواره اعلام کرده ایم که در مقابل با بحران اقتصادی کنونی دورا محل بیشتر وجود ندارد. با راه حل کارگران که منطبق و وحدت طبقاتی آنان و قطع سرمایه داران و تمام اعوان و انصار آنها از قدرت سیاسی و اقتصادی است پاراه حل سرمایه داران که منطبق با زمین گیری تمام دستاورد های اقتصادی و سیاسی طبقه کارگر در جهان فواید بهیمن به علاوه تحمیل شرایط بنامت سرمایه داری - سرمایه تریه نسبت دوره قبل از تقسیم و دوران عتوقایی و روند سرمایه داری - به کارگران است. اگر کارگران اساسا به دلیل فقدان آگاهی طبقاتی و پراکنندگیها و خوشیا در بهایگان به « جمهوری اسلامی » و نتوانستند راه حل خود را به پیش برنده در مقابل سرمایه داران پسا منجم کردن مؤخر خود ما اکتفا به تمام ابزارهای سرکوب و تصویب نموده اند کارگران و تقسیم تولید ستان را گام به گام عقب برانند و اکتسون

موقعیت را برای اینکه تمام این عقب نشینیها جنبه رسمی و قانونی و غیر قابل برگشت به سود بگیرد مساعد یافته اند. قانون کار جدید میبایست عهدنامه عکت کارگران برای این دوره از مبارزه طبقاتی باشد. اینکه آیا کارگران تسن به این عکت خواهند داد یا نه و اینکه وظایف کمونیستها و کارگران در مقابل با قانون کار اسلامی چیست، نکاتی است که قطعا ما کميته مرکزی ما به آنها پرداخته است و ما در اینجا به آن نسی پرداختیم. بلکه میخواهیم توجه خواننده را به نکته دیگری جلب کنیم.

حقیقتا اینست که سرمایه داران جمهوری اسلامی در جهت جنبه قانونی و حقوقی دادن به سرمایه بردگی کارگران چهار هیچ مشکل ایجاد و لوژیک نداشتند. همه « علمای اعلام » و « فقهای عظام » و اسلام شناسان و متفق السرای بدان حکم دادند که قانون کار نباید در « باب اجاره » نوشته خود هرگی آنان به استناد آیات آسمانی و روایات مستنده و زندگی نامه اطهار تائیت کردند که از نظر اسلام کارگر همچون حیثی با خیموانسی است که به اجاره داده میشود. کارگر با الخ خود را اجاره میدهد و کارگر نا بالغ توسط ولی اعوان به اجاره داده میشود. تا موجب یعنی سرمایه دار هر طور که دلخواه است از آن استفاده کند. چنین حکمی برای کارگران از منظر نظر آموزنده است:

اول اینکه تمام لغافه های تبلیغاتی و

طبقه کارگر تنها به نیروی خود آزاد میشود.

تمام عبادت پرنازیهایی مربوط به شرایط زندگی کارگران نوجوانه سرمایه داری را کنار میزنند و به عام ترین و بدوی ترین و دروغ جان رونق ترین مکتبی به کارگران نشان میدهد که آنان از نظر سرمایه داران حیوانات تولیدی هستند که برای کار و تولید سود باید در دستشان بمانند. آنان بزرگان سرمایه دار قرار گیرند. آنان بزرگان هستند که هر روز از نو به بردگی میروند و اگر بزرگان نوران باستان این امتیاز را نداشتند که یکبار برای همیشه فروخته شوند و بزرگوار برای حفظ منافع خود ناگزیر از تامین منبعت آنها نبودند. کارگران تنها آن هنگام به بردگی کشیده میشوند که منافع سرمایه داران اکتفا کند و هر گاه که بهر دلیل سرمایه داران نخواهند آنان

مستقیم به مرگ از گرسنگی اند. دوم اینست که یکبار دیگر نقش و کارکردی را بطور کلی و اسلام را بطور مفصلتر جامعه سرمایه داری و در جهت منافع سرمایه داران آشکارا ساختند. نه ناسیونالیسم، نه لیبرالیسم و نه اوپانیسم هیچکدام توان آنها را نداشتند که این چنین سریع و بی پرده به آزمندی سرمایه پاسخ گویند و تنها اسلام که تمام انسان دوستی آن از حد رفت با بزرگان فرانسر نهیسترون نمیتوانست این چنین تمام ظرفیت ضد کارگری و ضد بیبری خود را در خدمت تقهیبی سایر ترسین گزایندها سرمایه داری قرار بدهد.

از آنجا که سازمان میاهدین از یکسو خدای ایند تئولوژی اسلامی و مخالف سرعت جدایی مذعب از تولد و عواضار حکومت مذعبی است و از سوی دیگر رژیم جمهوری اسلامی را تا قبل از ۳۰ فروردین رژیم بیخبر و فالتوئی میدانند و حتی امروز هم رئیس جمهور اسبق این رژیم را به رسمیت نمیانگشاید هیچ سخنی از سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی بیجا نماند و آنرا در تنهاسا خواهدان آنست که جمهوری اسلامی فعلی را بسا حتمی میانی و اندک تغییر و اصلاحی به جمهوری اسلامی مطلوب خود تبدیل کند. ... بنابراین همه این دلائل ما محکم چنین فکر کنیم که قانون کار جمهوری دموکراتیک اسلامی نیز همچنان بر مبنای اصول فقه اسلامی تدوین خواهد شد و فرقی چندانی با قانون کار دست یفت لفظی رژیم فعلی نخواهد داشت.

اما جمهوری اسلامی رفتنی است. این رژیم با بین تراز حد منتهی امروزین بیبری است و معکوم به قناعت. نهجورده و با مرگ خود به هم قانون ارتجایی کار و هم تمام قوانین ارتجایی کنونی را به گور میسپارد.

رژیم جمهوری اسلامی معکوم به قناعت و از بین میرود اما اکنون فراسر آن بیروی سیاسی

نا آنجا که به اصول و احکام اسلام لفاظی مربوط مفهونه آیات معظم و علمای اعلام جمهوری اسلامی و معنای واقعی و تقابیح سریع همین این

اصول و احکام و افراتون کار خود افکار کرده اند
 اکنون نوبت مجاهدین است تا برای کار گسبان
 روغن کنند که فانون کار را برچه پای از لنگه
 اسلام انقلابی توحیدی علوی خود بخوانند
 نوبت؟

اجازه بدهید ببینیم که گسبان بفسوان
 اساس ترین شکی که همه این آقایان فرسود
 کردن یکدیگر به آن اشتغال میکنند ترا من زنده
 چه رهنمودهایی برای منیاء من ندارد؟

بدین تعالی ما دعا * سوره نحل آیه ۲۱ *
 قدر مسلم آنست که اسلام ققاهنی و ققاهلیمنا
 این آیات و آیات متعدد دیگری که فرات حدای
 محدود و غیرتو تعالی ز مستکن و مقدر و تقصیر
 بسوء میسندند فرسرا بسوء تعسیر و سوزنده
 زندگی جهنمی و همی و زندگی آسوده بهشت را
 وعده میکنند و انکاسی از این قبیل * فان من
 کسار اسلام را تدوین کرده است و از نظر
 مکتبی هیچ ایراد و انتقادی نمیتواند بر آن
 وارد باشد *

* آنها باید فضل و رحمت عسائی را
 تقسیم کنند؟ فرموده که تا خود معارف و معنی
 آنها را در خفاش دنیا تقسیم کرده ایم و بعضی را
 پریم (به نال و جاه و نفوس) بیسترسری
 تا دیم * تا بعضی از مردم بعضی دیگر استقامت
 کنند و رحمت عسائی از آنچه جمیع میکنند پیشتر
 است * سوره زمر آیه ۲۲ *

البته مجاهدین میتوانند و گاملا معتادند
 که اسلام ققاهنی عسائی را اسلام نورعینی و حد
 توحیدی و غیر واقعی بنانند و فرمایند * آن
 * اسلام عسوی توحیدی * هو نرا از استخواران
 قلنداد کنند * فرایین میان اینکده به کسی
 نما بدهد اسلام واقعی است مال الهی است که
 یا نزد ندان ققاهنی و انکاسی از اینکده
 ققاهنی صحن ققاهنی از سوی دیگر حد و عمل مردم
 پرولتاریا و کمونیستها از این نقطه نظر هیچ
 خلایق و شباهتی به حله سالک مکتبی اسلام
 ندارد * * *

* خدا نمانی زده (بفحش) : آیا بدهد مسلوکی که
 تا بر هیچ چیز (حقن بر نفس خود) نیست مباردی
 آرا ده به روزی نیکو (وما ل حال بنما را) طسا
 کریمه که بنیان و آنگار هر چه به اولهت الهی
 میکند یکنا نده؟ هرگز یکسان نیستند (مثل است
 و خدا ویت پرست و خدا پرست بدین تعالی مانند)
 خایین منصور خدا است و لکن اکثر مردم آگس
 مستند * سوره نحل آیه ۷۵

* مضافا مقلی زده (بفحش) : دوشتر سرد یکی
 بدهای یا حد گنگ و از هر جهت عاجز بر مولای و از

* فلان از ترجمه مهدی الهی تعالی

* رجوع کنید بصورت انعام آیه ۲۲ سوره ابری آیه ۲۹ سوره مرعا آیه ۲۶ سوره دنیا آیات ۲۲
 و ۲۳ سوره انفال آیه ۱۷ سوره طه آیه ۱۳۲ سوره مود آیه ۲۱۸ سوره آل عمران آیات ۱۵۵
 و ۱۱۴ و ...

* * * فر صفحه بعد

اصلی که میخواهیم از این نسبت بحث خودنهیجه بگیریم اینست که ایدئولوژی اسلامی مجاهدین - با هر تعبیر و تفسیری که از اسلام قاعده یا عده - معالفت آنان یا جدا بی منب از دولت و بیویژه طرفداری آنان از حکومت اسلامی - هر چند آنها با صفت دموکراتیک مزین کرده باشند به آنان این اجازه را میدهد که بریر خود به مسائل مربوط به زندگی کارگران و زمینکشان و از جمله بر تدوین قانون کار جمهوری اسلامی آنان تا مرز نفسی و انکار ابتدایی ترین حقوق توده ها به پیش روند. اسلام تعان داده است که نرای این طرفیست و قابلیت هست و سجاه بین هر قدر هم کسی از اسلام فقهائی غمینی فائله بگیرند و عزاننداره که قانون کار جمهوری اسلامی را ضد اسلامی بنامند بهر نحو که ما بلند آیات قرآن را تعبیر و تفسیر کنند و در هر بابی که میخواهند قانون کار جمهوری اسلامی خود را بنویسند هزار آزانبا که نمیتوانند اسلام را از دولت جدا کنند و تا آنجا که طرفدار حکومت اسلامی وند وین قوانین اسلامی مستنده از پیش دست خود را در توسل بند اسلام برای نفی و تخریم پیچیدن هر آنچه تعاندای از مدنیت و انسانیت و آزادی و عدالت با خود یافته باز گذاشته اند.

میرحتره و عواهدی بهتره سناسی و کمتسر ایدئولوژی که نیز در دست داریم از نظریه برداریمها ه موضع گیریمها و مسلکتهای کتا مثلا شد کارگری رتین جمهوراسی جمهوری اسلامی فعلی و رلیس جمهور فعلی جمهوری اسلامی آنی که برگزیم (گرچه حق نداریم تا زمانیکه جناب بنی صدر برای کارگران و زمینکشان توضیح نداده است که عمار معروف "عسواء" پورا سالیده و "ارحیت نان و پوسی مستغنین بر جلو کباب ستکیزین" ایمان از "اسلام فقهائی" ناعی سفیده است و یا از "اسلام علوی" چنمین گذشته از خود تعان بدیم) اما بهر حال از این نکته که بگیریم به برنامه دولت بوکست جمهوری دموکراتیک اسلامی که بر آن حکومت کارگران و با دقتی بگویم بی حقوقی کارگران به روغترین وجه بیان شده است در مقابل مانت.

این برنامه چنین اعلام میکند :

حقوق کارگران

الف - لغو کلیه مقررات ضد کارگری و تدوین قانون جدید کار با نظر خود کارگران ب - سهم کردن کارگران بر اناره کلیه منقولات و بانکهای مختلف کارگری و حتی - السقف و سپردن این مراکز به خود آنها ج - بر رسمیت عنایت حق اعتبار و مهر گونه اعتبار سنالست آموزد بگر با اعلام قبلی د - لغو تمام کسود دولتی از قبیل

عوانقه ملائمت خود میتواند با مراجعه به قرآن ه نهج البلاغه نهج الصالحه و دیگر آثار واعبا روا داشت معتبر اسلامی بسادگی تعیین دهد که اسلام علوی مجاهدین و با اسلام فقهائی غمینی کتا ملک برامول و میانی اسلام منکی است - ما در این باره بیویژه مراجعه به آثار فائله جناب بنی صدر توصیه میکنم)

مالیات و بیمه و امثالهم از دستمزد کارگران و تا همین قدری هزینه های ضروری نظیر بیمه و باز نسیجی

ه - لغو کلیه مالیات بهیچین از کارگران معریم ترکمیه زمینیه ها

و - دکان برای تا همین بسکن و حمل و نقله بهداشت برای همه کارگران و بیمه غیره عوارض گاه و گویکستان برای نوزندان آنها و تقسیم حق تحصیل سبانی نرفنا نسگا مها و سزارین عالی

ز - افزایس تصاعدی حق السهم کارگران از سود کارخانجات به نسبت افزایس سود کل

ح - تا مدین آموزش حرفه ای و فنی بسرای کارگران غیر متخصص

ط - تلای برای تکمیل حدی قله سطح زندگی تمام کارگران به نسبت افزایس هزینه ها

مقدمتاً بدینگونه که مجموع حقوقی کسورای ملی مقاومت جمهوری دموکراتیک اسلامی به کارگران وعده میدهد بسیار ناچیزتر و محدودتر از حقوقی است که هم امروز اکثریت کارگران

چنان نور کفیه های ضعیف به ناری از آن بسرد غور نایند و ضعیفه حقوقی که مجاهدین وعده دادند آنرا برآینده میهنه ا اکثریت کارگران جهان ه و منجمله کارگران ایران ه ترکمیه کسب کرده اند

این برنامه ه آنجا که به مراحت و روشنی مطالبه ای را عنوان کرده است ه چیزی بهی از آنچه حتی قانون کار ایرانا شهری بر صورت حفاظت بود به کارگران وعده نمی دهد و آنجا که ظمراً از این حد فراتر رفته است ه عملاً چیزی بهی نیست و شرطهایی که باید حقوق کارگران را محدود و مشروط کند فربرنایند

مطالعه و بررسی دقیق تر مواد این برنامه به ما نشان میدهد که:

اولاً - بند الف برنامه کسورای ملی مقاومت اعلام کرده است که قانون کار جمهوری اسلامی آنی با نظر کارگران نشوین خواهد شد و اما بهی وجه روشن نکرده است که کارگساران چگونه و به چه شیوه ای تر نشوین قانون کسور اعمال نظر خواهند کرد. آیا انجمنهای کارگری اسلامی مجاهدین و کارگران مسوخت سلطان در

* از ابراز نظریکی از این کارگران موجد مسلمان تر نشوین مجاهد میتوان در یافت که کارگران آموزش یافته در مکتب ملوی مجاهدینی تاجه اندازه از منافع و حقوق واقعی طبقاتی خود آگاهی دارند. این کارگر مجاهد فرما حیدای که در باره " مسائل کارگری ایران و پیش نویس قانون کار رژیم خمینی " فرماده ۱۲۲ " ندره مجاهد با وی به عمل آمده است چنین میگوید: " آنان (کارگران) مدتهاست از مجاهدین آمیخته اند که با و یعنی حیات کارگره کسار یعنی حیات انسان وستی که برای تبا و زبه این حریم دراز شود باید قطع گردد و بی تردید هست کسانیکه این قانون را برای کارگران مهین ماتهیه کرده اند قطع خواهد شد "

البته کارگران برای آموختن چنین احکامی در باره حرمت کار و حقوق آن در حوسات انسان بهی فراموشه بعد

این باره نظر خواهند داد ۲۹ با کارگران طرف
 طرف معرفت قرار خواهند گرفت؟ آیا مسئولان
 از نوع سیدارهای جمهوری اسلامی برای بررسی
 قانون کار تکمیل میسر شد؟ و مهمتر آنکه قانونی
 که باین ترتیب و باین روشها و باین طریق
 کارگران و تدوین شده است چگونه و بوسیله
 کدام مرجع به تصویب میسر شد؟ و کارگران چه
 نقشی در تصویب قانون دارند؟ تدوین قانون
 کار باین نظر کارگران - عبارتی کلی و مبهم است
 که هر کسی به هر نحو که بخواهد میتواند آنرا
 تفسیر و تفسیر کند. و از آنجا که نه در این
 بعضی وقت فریج یک از نسبتهای دیگر بر نامه
 شورای ملی ملی مطابق ویت هیچ عملی از شورای
 دموکراتیک کارگری و کلاً برسمیت شناختن حق
 قانونگذاری بوسیله عوامهای مردم در میان
 نیست. این سؤال همچنان بین جواب میماند که
 با اکثریت جمهوری دموکراتیک اسلامی به چه
 عهدهای میخواند نظر کارگران را در تدوین و بررسی
 تصویب قانون کار در حالت دهد.
 از آنجا که تصدیق سببها بین بد اسلام است
 را بسیار بیشتر نتوان با برداشت کارگران را

از دموکراسی و اعمال نظر نوده های مردم در امر
 خاکمیت و ناگزیریم به این نتیجه برسیم که این
 وعده ها دموکراتیک ما ما مبهم و کلی شجوی
 ملی مقاومت میدی برداشت قانون کارگران
 در تدوین قانون کاره در نهایت هیچ تضمینی
 آیه = امروزه دمی بیستم - نخواهد داشت که آنهم
 بسموتور باید طولانی که مسلمانان مکتبی در
 تفسیر و تفسیر آيات قرآنی دارند عملاً مسئله ای
 را برای کارگران حل نخواهد کرد.

اما اگر نیرو و سازمانی بخواهد که تنها
 در لفظ بلکه واقعاً و عملاً دموکراتیک را تکیه
 با عده در بر نامه خود عوامها و بروشنی حق
 قانونگذاری عوامهای دموکراتیک مردم و از جمله
 تصویب (و نه تنها تدوین) قانون کار بوسیله
 این عوامها را برسمیت می شناسد و اعمال نظر
 کارگران در تدوین و تصویب قوانین کارگری
 و نظارت کارگران بر اجرا و تحقق عملی این
 قوانین را چه از طریق این عوامها و چه از طریق
 نمایندگان منتخب کارگران و هیاتهای باز
 رسی کارگری در هر کارخانه نامین و تضمین
 میکند.

احتیاجی به جانشینی های سیاسی نداشته اند. رژیم جمهوری اسلامی ملی ایران وحشی
 رژیم آریا صبری قبلی نیز هیچگاه از یادآوری و تکرار تقصیر و حرمت کار و اهمیت حیاتی آن به
 به کارگران تاریخ نپور زنده است و هیچگاه به عیبش در قطع دست کسی نمیکند به این حریم تجاوز کنند و
 فریبدهای پیوسته را ندانند است. البته کارگر ساجد ما امروز باینها دست نهد و اوستار قطع
 نیست رژیم جمهوری اسلامی از مردم کار است. اما آیا میتواند هیچ تضمینی بملقمع خود بنهد
 که در جمهوری اسلامی آتی سببها و بر مبنای قانون کاری که در این جمهوری برای پاسداری
 از تقصیر و حرمت کار نرفته نموده است کارگرانی که با اعتصاب و اعتراض خود به این حریم
 ملی تجاوز میکنند قطع نخواهد شد؟

* برنا محراب کهنوت در بند ۱ بهر حداقل و تقاضای ۱۱۵، ۱۱۹، ۲۰ مطالبات کارگری و این
 تقوی را بجزو ملی تعریف و تفسیر کرده است.

تا نایا و برنامه خورای ملی مقاومت فرمود
 اساسی ترین و قویترین مسائل کارگران سکوت
 میکند. نه ترسهای حقوق کارگران و نه ترسهای
 کجای دیگر بر نامه از موضع خورای ملی مقاومت
 و ما زمان مجاهدین انقلابی ملی که مستقیماً به
 ابتدائی ترین حقوق ملتونها کارگر کورما مربوط
 میخورد. خبری نیست. برنامه خورای ملی
 مقاومت نمیگوید که خواست ۱۰ ساعت کار هفته
 را بر رسمیت میبخشد یا غیره نمیگوید که حداقل
 دستزد رسمی چگونه تعیین خواهد شد نمیگوید
 که حقوق زنان کارگر جمهوری دموکراتیک
 اساسی چگونه خواهد بود (مثلاً آیا بهشت
 جمهوری اساسی آتی هم از نوع همین بهشتی
 خواهد بود که جمهوری اساسی فعلی ترزیرهای
 زنان و به خصوص زنان کارگر فرار داده است و بسا
 ضروری است و یا لایحه فرمود ساله اجزای کارگران
 ساله بیگاری و شب کاری و اضافه کاری و
 تعطیلات کارگری و خلاصه ابتدائی ترین حقوقی
 که طبقه کارگر ایران در حال است برای
 تحاقق آن مبارزه میکند و هم اکنون از جانب
 جمهوری اساسی تمامی آن نفعی خواهد و زیر بسا
 گذاخته شده است و هیچ نمیگوید و در تمام این
 موارد کاملاً سکوت میکند.

بعضی مطالبات کارگری بر نامه حزب
 کمونیت که کسب مینای قانون کار جمهوری
 دموکراتیک انقلابی را تشکیل میدهد راه حل
 حداقلی کمونیتها برای کلیه مسائل فوق را به
 روشنی طرح و اعلام کرده است و کارگران ایران
 هم اکنون قانون کار انقلابی و طبقائی خود را تر
 دست دارند اما حق دارند و باید بدانند که در
 قانون کار اساسی غیر لفاظی مجاهدی کدام
 از این حقوق سکوت گذارده و تا چه حد
 رسمیت خواهند خواست.

اینکه در آینده قانون کار جمهوری دموکراتیک اساسی
 را بنظر کارگران تدوین خواهد شد یا نه برای این
 سوال معنی ما نیست. این حرفها با حق برای
 طرفه رفتن از جواب صحیح دور است. ما ساله و
 احاطه آن به توان واقعی طبقه است و توان نسبی
 نیروهای سیاسی بورژوازی و پروتکتورهای
 نفیست رسیدن جمهوری دموکراتیک اساسی است.
 ما زمان مجاهدین باید بدین روشن کنیم که هم
 اکنون در کدام طرف ایستاده است و بر چه
 اساسی ترین و قویترین مسائل کارگری و جانب
 کدام طبقه را خواهد گرفت و کارگران را
 سرمایه داران؟

اما برای کارگرانی که از چهار سال گذشته
 ترین تعاض طبقائی با بورژوازی ایران به
 اندازه کافی ترس آموخته اند با سخ این سوال
 از بهی روشن است.
 آن نیروی سیاسی که طبقه اول نفیست رسیدن و
 نرحاً طبقه هنوز را بوزرسیون است و ترسناک
 ابتدائی ترین و مسلم ترین خواستها و مناسبات
 کارگران سکوت میکند فردای نیست گرفتن نسبت
 جزیه نفع سرمایه داران سخن نخواهد گفت و
 عمل نخواهد کرد.

فالتا: آنجا که برنامه خورای ملی مقاومت
 به طرح انبیا تی "حقوق کارگران مهتر باره
 ماهیت بورژوا - لیبرالی خود را بهتر نشان
 میکند. برنامه وعده میدهد که هر چه حاکمی
 نظیر بیمه و بازنشستگی را تدریجاً تا مین کند
 اداره مرا کوزند و با نگیای مختلف کارگری
 (۹) را احتیاطاً مقصوره کارگران بسیار
 برای تا مین مسکن و حمل و نقل میبناست و...
 کارگران و تشبیهت تدریجاً به زندگی به نسبت
 افزایش تدریجاً تدریجاً اما معلوم
 نیست که اگر این تلاشها به نتیجه نرسیده اگر

اجرای این تصمیمات مقدور نبود ما گره زینده ها
تشریح تا بین نقد و... تکلیف کارگران چه
میخورد؟

شما امروزه هیچ سرمایه دار و هیچ نیروی
سجاسی بود و توانی را نمیخوا دید باینکه مدعی
چنین تلافی تدریجی کارگر دستا نه ای نباشد
فرعین حال شماره ولایت محکم و متکی به آمار و
ارقامی هستند - از آن نوع که بطلب بنویسند
بر آستین نازند - برای توضیح خطور نیستون
تحقیق نیا تمبر هوا خانه عود تر دست نگاهت
باعث

بورژوا - لیبرالهای تازه بدوران رسیده ما
با همان زبان کهنه و دیر آغذای کلیه لیبرالها
از حس و وطنی کارگران صحبت می کنند
زبان چند بهلوی که برای تعان با زکرین اما
هیچ نگفتن ابداع شده است - اما آنها تا با بست
بگوئیم که آخرین بند در حقوق کارگران
عمرای ملی مقاومت و بارانی نوشته شده
است که حتی در فرهنگ میهنی لیبرالی کاملاً
بدیع و نو ظهور است - بنده طه بر نامه و
سپاهدین و عمرای ملی را موقت میکنند که برای
تثبیت حدا لیل سطح زندگی تمام کارگران
نسبت آنرا پهر هزینه ها تلافی کنند -

گذشته از قضیه ها منی تثبیت دستزد به
نسبت آنرا پهر هزینه ها که عمل آنرا تنها با سدا ز
اقتصاد دان مکتبی ای نظیر جناب بنی صدر
انتظار نداشت و این بند بدون هیچ تعبیر و
تفسیری ، معنایی جز این ندارد که تسلطی
مطمینین به این برنامه ناگزیر تر چیست
ساعت از ارتقای حدا لیل سطح زندگی کارگران
خواهد بود چرا که تسلط سطح معیشت از میزان
حداقل آن ، بوضوح امری بوج و غیر ممکن است
هراس بورژوا - لیبرالهای مکتبی ما از برضمت

فدا شدن * آنرا پهر دستمزدها به نسبت آنرا پهر
هزینه ها ، باعث شده است که ضمن این بند از
برنامه کارگری آنها ، ترواقع به اطمینان
عاطری به برنامه داران میلی برترک -
مبارزات طبقه کارگری را بهبود و ارتقای سطح
زندگی خود تبدیل خود

البته ما ما ملک نسیم چنین فکر کنیم که
سپاهدین و افسان خواستند چنین مشونی را
بیان کنند - اما نکته ایست که کلی باقی و
پرهیزان گویی لیبرالی و "تلافی تر فرمول نسبی
مواد برنامه به نحوی که هم حقوقی به کارگران
و عده نا دستمزدهم نموده هم کارگران دلتوی شوند
و هم بیوزواری رم نکنند - کار را به آنجا
رسانده است که بنده از پهر " حقوق کارگران
برنامه خیا هدین ، غفلت بنده تر دفا : حقوق
مبارزه داران " از آن پهر به اذ و پهر معنا و مفهوم
واقعی تسلط کل برنامه را بر همه میزاند

را با : آخرین و بهترین نکته ، موضع
عمرای ملی مقاومت تر نورده حق اعتبار کارگران
است - این ساله از آنرو اهمیت تصویب
کننده ای دارد که تنها تضمین تأمین واقعی
خواسته ها و حقوق کارگران نیروی خود طبقه
کارگر و اعتبارات و مبارزات کارگری تر برابر
تلافی همهگی و ولله نا پهر طبقه سرمایه دار در
جهت تسلط و نفی هر چه بهتر این حقوق است -
قا نون کاره هر اندازه هم که به نفع کارگران
باشد ترنها به مواد و احکامی است که بر کاغذ
نوشته شده است ، و این تنها پستاده نسبی
است اگر تصور کنیم که وزارت کار و رفاهت و بهلیس
نظام سرمایه داری - حتی از نوع اسلامی فلسوی
آن - بعودی خوبی آنکه لغا را اعتراضات و
مبارزات کارگری را برگرد - خود می کنند ،

مدافع حقوق قانونی کارگران خواهند بود.
 از اینرو هر برنامهای که حق اعتصاب و اعتراض
 کارگران را محدود و مفرط کند هر چند هم که در
 سایر زمینهها با ما مع ترین و بهترین حقوق را
 به کارگران وعده بدهد بیروا حق و عملاً هیچ حق
 را برای کارگران برسمت نشناخت است. و برنامه
 غرضی ملی، مقاومت بر این زمینه حق طلب را ادا
 کرده است. بند ۳ برنامه، حق اعتصاب و هرگونه
 اعتراض کارگران را در صورتیکه لا مساومت آمیز
 باشد رقا تنها با اعلام قبلی صورت بگیرد برسمت
 می شناسد؛ یعنی در واقع به کارگران اعلام
 میکند که: چنانچه در جمهوری اسلامی آتی بس
 "تلاش های" "تدریجی" ما رضایت ندادند و
 اراده کردید که برای احقاق حقوق خود بیست
 خیزیده موظفید که قبلاً به پلیس دموکراتیک
 اسلامی شده و پاسداران اسلام علوی ما خبر
 بدهید تا در صورتیکه اعتراض و اعتصاب شما را
 "مساومت آمیز" تشخیص ندادیم و بتوانیم
 قانوناً و با خیال فارغ سرکویتان کنیم!

فرگفته ناعه اند و با آنان وعده میدهد
 بورژوا - لیبرالهای تازه بخوران رسیده
 ما که دیروز پرمارکسیسم مقدسه مینوشتند
 امروز بقا پر مالخ طبقه ای که کمر بندت آن
 بسته اند و فراموش کرده اند که حقوقی
 کارگران یعنی از تشره کار و تولید خود آن است
 که سرمایه داران بنا بر آرزو کارگران میدوندند
 و حتی از این اصل ابتدایی منصور حقوق بهتر نیز
 دست بسته اند که بر غور باری از حداقل معیشت و
 مسکن و بهداشت حق ابتدایی و طبیعی هر انسانی
 است که میخواهد زنده بماند و زندگی انسانی
 ناعه باشد. اما مجاهدین هر چه را از گذشته ها
 فراموش کرده و بنور افکنده با عده مسلما یک
 نکته را از یاد برده اند: برعد و بقای نظام
 سرما به ناری و جز با استوار کردن مستحضر و
 افزون ابتدایی ترین حقوق بردگان سرما به و
 امکان پذیر نیست. و البته تنها مجاهدین و
 بلکه هر نیرویی که به اردوی سرما به پیوسته
 با عده نمی تواند بر دشمن بر نامه خود و پیروز
 یعنی "حقوق کارگران" آن و این اصل خاص
 را مد نظر قرار نهد.

یعنی "حقوق کارگران" برنامه غرضی ملی
 مقاومت ما نند کلیت این برنامه و مطالب به
 مستضعفین و محرومان اما پروا به سرما به داران
 نوشته شده است و همان نقد تمام می شود.
 گریه ها و اعدان و غمنا و عملگرهای سیاسی
 سا زمان مجاهدین و سایر بر کار لیبرال و مدعی
 جز این ندارد که به بورژوازی ایران انظمیان
 خاطر دهد که:

جمهوری دموکراتیک اسلامی و جمهوری
 سرما به و پاسدار نظام استعمار و بنام سرما به
 در ایران خواهد بود.

هیئت نقضی (پاچار)
 ق. پرتو

الحق که و قیضانه ترا و این نمیتوان حق را به
 منظور نقض صریح و قانونی آن برسمت شناخت!

ما به سا زمان مجاهدین با بتا اینکه توانسته
 است بعد از ۱۲ سال پیگیری منافع مستضعفین
 چنین حقوق بدیمی را به آنان اعطا نماید و از
 با بتا اینکه سرانجام جامعه بی طبقه توحیدی
 معنای زمینگی خود را در شکل یک جمهوری
 سرما به ناری لیبرال باز یافته است خبری
 می گوئیم. در عین حال با این بورژوا - لیبرالها
 مکتبی با د آوری میکنیم که حقوق کارگران انضام
 و صدقه مستکبرین به مستضعفین نیست که خسار
 لطف میکنید و تلاش برای تأمین تدریجی و حتی -
 المقدور یعنی از حقوقی را که کارگران ایران

ملت کرد در کردستان ایران بارها علیه این
ستمگری ملی و بخاطر کسب حق تعیین سرنوشت به
مبارزه برخاسته است. این مبارزات که مستقیماً
برضد حکومت دیکتاتوری مرکزی ایران متوجه
بوده در گذشته توسط روسای عساکره شیخ ها و
فتووا لبا و نرومعهای اخیر توسط نیروهای
بورژوازی رهبری میشده است. این نیروها در
را به با رهبری مبارزات ملی نا به گبر و معنسا
خیانتکار بوده و در کردستان نیز منافع زحمتکاران
را با بحال کرده و آنان را مورد ستم قرار میدادند.
اما اکنون با آمدن طبقه کارگر به عرصه مبارزه
طبقه تیره دوره تاریخی رهبری طبقات استثمارگر
بر جنبش ملی کردستان جای خود را به دوره ای
که در آن جنبش ملی - دمکراتیک کردستان میتواند
و باید به رهبری طبقه کارگر به سرانجام برسد.
(نقل از برنامۀ کومه له برای خودمختاری کردستان)

کرد قرار گرفتن کارگران و زحمتکاران کردستان
در ریل مبارزه برای حق تعیین سرنوشت است و
این مهمترین تحول در تاریخ مبارزات ملی در
کردستان است. تحولی که از یک دورنمای پهنویزی
جنبش انقلابی خلق کرد و حال حاضر ساله ملی را
بسیار مساعد میکند و از سوی دیگر انقلابی در کردستان
را مستقیماً و عمیقاً با جنبش انقلابی طبقه کارگر سراسر
ایران پیوند میدهد. حضور پرولتاریا به عنوان
نیروی محرکه اصلی و رهبر جنبش ملی در کردستان
امکان میدهد تا ادما به این جنبش از معدود ایجاد
تفهی راتی در مناسبات سیاسی - اناری مردم
کردستان با حکومت مرکزی فرا تر رود و با جساد
تحولاتی اساسی در مناسبات تا قضا دی در کردستان
بنفع کارگران و زحمتکاران و نیز در قضا سب کشور
میان پرولتاریا و بورژوازی در کل کشور در چشم پ
اندا ز این جنبش قرار گیرد.

بند فوری از برنامۀ کومه له برای خودمختاری
کردستان به بدو نکته اساسی اشاره دارد. اول آنکه
جنبش ملی در کردستان جنبش حق طلبانه و ما دلاک
است که غارج از ا ده این با آن اهمیت و عزب و
سازمان از با بهای عینی اجتماعی خاص خود
بر خوردا راست ولذا ما با م که این با بهای عینی
با بر جا هستند به ا ده هیچ دولت و رژیم و ستادی از
میان نمبرود. این جنبش جنبش بر سر احقاق حقوق
ابتدایی با بحال شده یک ملت است. مبارزه مسلحانه
در کردستان شکل قهرآمیز مبارزه برای کسب حقوقی
است که دولتها ی مرکزی در ایران یکی پس از دیگری
زیر پا گذاخته و سرکوب کرده اند. ما با مکه ملت کرد
وجود دارد و بیستم ملی با بان دا ده نشده است و
مبارزه دمکراتیک برای کسب حق تعیین سرنوشت
در اشکال مختلف ادامه خواهد داشت.

ارتباط تنگاتنگ جنبش انقلابی در کردستان
با انقلاب سراسری کارگران و زحمتکاران ایران نیز
چهار سال اخیر ه اکنون کاملاً بشیوت رهنده است.
دوره نوین جنبش انقلابی در کردستان خود در بطن
انقلاب سراسری ایران شکل گرفت و سپس خود به یکی
از اساسیترین جبهه های تداوم انقلاب بدل شدند.
جنبش انقلابی خلق کرد در طی سالهای پن از قیام
با راه تلاشهای شد دمکراتیک و ضد کالگری جمهوری
اسلامی را برای نفی کامل ستا و ردهای دمکراتیک
قیا م بهمن و سرکوب آزادی بر سر اسرا بران عفتی
کرده است و در نده خویش جمهوری لاسی در کردستان
بیا نگر فیک این واقعیت از جان نبر رهبران جمهوری
اسلامی و کار عدا سان زهر و مرعیت منافع بورژوازی
و امهر با لیس در ایران اخت.
کارگران ایران مذا فعمین به گبر جنبش
انقلابی در کردستانند. طبقه کارگر ایران هیچ
نفعی در ستمگری ملی ندارد و مستقل از سرکوب

دوم آنکه خصمه دوره نوین جنبش انقلابی خلق

نبردهای سیاسی در کرستان بدون قید و شرط از حق ملت کرد در تعیین سرنوشت خویش دفاع میکنند دفاع بدون قید و شرط از حق تعیین سرنوشت سیاسی جزا را لغز سرنوشت سیاسی کرستان به آرا آزاد ملت کرد ندارد از نقطه نظر طبقه کارگر و کمونیستهای ایران هرگونه مخالفت نظامی و بوروکراتیک دولت مرکزی بر ما نیت از اعمال اراده آزاد ملت کرد در تعیین شکل حکومتی خویش محکوم و مردود است و با بقاطبانه سیاسی آن مقابل نموده. دفاع بدون قید و شرط از حق تعیین سرنوشت یعنی محدود کردن آزادی ملت کرد در تعیین شکل حکومتی کرستان و این نوعی ترسیدنی جدا نوی و تشکیل یک دولت مستقل را غیر مروتیکه ملت کرد چندان اراده کند چهره میگرداند ما با این نوده های وسیع کارگر و زحمتکاران را با ضرورت دفاع بدون قید و شرط از حق تعیین سرنوشت امروزه مردم ما باید با همه اشکال تبلیغات و عوینگی و عظمت طلبی تدبیر و آزادی و خرده بورژوازی ایران مقابله کنیم. ما باید تمام نبردها و اجزای آن را که مغزی دفاع از دفاع خلق کرداندا ما حق تعیین سرنوشت را تنها با عرط و بیسرها می نظیر فقط تمامیت را می و یکبار یکی ایران. تا نهد می کنند به مشایخ نبردها تنها هم اکنون آنها ما ت هوو بدینی خود را بر علیه خلق کرد فراموشه و تارک می بینند و بدقتات لشکرکشی آتی خود را به کرستان فراموش می سازند در میان کارگران و زحمتکاران انضام و ضروری کنیم. کارگران انقلابی خواستار وحدت کلمه بخشهای طبقه کارگر ایران در مبارزه برای دموکراسی و سوسیالیسم اند. طبقه کارگر ایران وحدت طلب است. ما ما تمسک وحدت بطریق نظامی و بوروکراتیک را قاطبانه رد میکنند. ما خواستار وحدت نا و طلبانند. ملل ساکن ایران هستند. زهر الحاقی آنها همز ملتها و ساکن ایران به صورت نظر از هملت ارتجاعی

و ضد دموکراتیک بوده مستقیماً موجب تفرقه و سلب حقوق طبقه کارگر ایران و تعیین سوسیالیسم و عوینگی در بخشهای مختلف آن میگرداند و این عملاً بهما و در طبقاتی بیرون آنها و سوز و آزی در بخشهای مختلف ایران و دنیا نیروی کلگرازان از دشمنان این طبقاتی خود در جهات چوب مرمت منجر میگرداند. طبقه کارگر ایران از جدا نیی بسیار معجزه اما کارگران و کمونیستهای ایران همواره و در همه حال نیروی الحاقی اجباری ملل تحت تسلیم ایران استاده اند و خواهند استاد.

امروز کارگران و زحمتکاران کرستان در برنایه کومه له برای خود ستاری کرستان سرنوشت سیاسی مطلوب اکثریت قاطع ملت کرد و وحدت طلبی عمیق خود را با طبقه کارگر سراسر ایران به روشنی بیان کرده اند. ما با بقای این برضا صدرا و سعیا به بیان نوده های کارگر و زحمتکار در عسار و کرستان پیوسته موجود این برنایه کلگرازان و عوینگی و فعالیت کمونیست سراسر ایران امکان میدهد تا خواسته های ملت کرد را از زبان کارگران و زحمتکاران کرستان با وضوح و ساحت برای نوده های کارگر و زحمتکار سراسر ایران توضیح دهد و در هرگونه تضییع و تخلف در اعلا فاعا دلائل و جنبه انقلابی در کرستان را از جانب هر نیروی بورژوازی و خرده بورژوازی و اعم از جمهوری اسلامی و پارلیامان نجه را مغلق کرد قاطبانه کند.

کومه له را سعیا در میان کارگران و زحمتکاران ایران معرفی کنیم.

جنبش ملی در کرستان جنبشی ما و را طلباتی نیست و همانطور که گفتیم صومعه ت اصلی این جنبش در دوره ما نر خونخوار و لئالیهای کرستان فرساف مقدم و رهبری کننده این جنبش است. سازمان انقلابی زحمتکاران کرستان ایران (کومه له)

نمایند آگاه و بهر و کارگران و زحمتکشان کرستان
 و تقویت جنبش انقلابی ترکرستان تنها از طریق
 تقویت بخش پرولتری این جنبش و سازمان سیاسی
 پرولتاریا ترکرستانه یعنی کومه له ها مکتب پرولتر
 است. در طول دوران پس از قاجار کومه له سه
 بدگیرانه موامع بهشتا ز پرولتری را در جنبش خلق
 کرد و در مواجبه با مسائل متفلسف این جنبش
 نمایندگی کرده است. پرغور و کومه له به ما نور
 های مختلف سیاسی و بورشپای بی فزینی نظامی
 دولت اسلامی، مواجحه کومه له در قبایل میانشهای
 احزاب غیر پرولتری ترکرستان و خصوصاً کاست و
 تزلزلات آنان و بهر بهرنا و و جمع انداز کومه له در
 زمینها زمانه ای ها کمیت بوده ای ترکرستان که
 تریرنا به کومه له برای خونستاری و قطعنا معهای
 کدگر سوم این سازمان منعکس است. ملاک روحی
 برای تشخیص دمکراتیکسم به کمر پرولتری از
 ما چون ایم و لبرای ایم بورژوازی در جنبش
 مقاومت نیست مینهد. تبلیغات ما در خارج کرستان
 با پدا این مرز تعیین کننده میان کومه له به معنا
 پرچمدار دمکراسی انقلابی پرولتری و احزاب و
 سازمانهای بورژوازی لیبرال ترکرستان را برای
 کارگران و زحمتکشان ایران رو به گندوانان رانه
 مزنا به دفاع از حق تعیین سرنوشت بطور کلی بلکه
 به دفاع از میانشهای پرولتاریا ی انقلابی در
 کرستانه یعنی سیاستهای کومه له فراخواند.
 اما محدود کردن کومه له به زمانه که جناح
 رادیکال جنبش مقاومت را تشکیل مینهدنا درست
 است. بهرینه آنکه تبلیغات بورژوازی نهز اساساً
 ارائه تمهیدی محدود و محدود از کومه له بعنوان
 یک سازمان ملی - منطقه ای انفرادی را هدف خود
 فرار داده است. بورژوازی و ارگانهای تبلیغاتی
 ار آگاهانه بر بارها مابیت تبلیغاتی و اپیدئولسوزی
 انقلابی کومه له سکوت میکنند. از جمهوری اسلامی

تا احزاب بورژوازی و خرده بورژوازی امروزه چون
 از بی بی سی و غیره گزاری فرانه تا ارگانهای
 تبلیغاتی عواری ملی مقاومت و مجاهدین خلق
 همه در تلاش عمت برای کتمان حضور و جمع تعیین
 کننده کومه له در جنبش مقاومت و سکوت گسزاردن
 اپیدئولسوزی سیاست ویرنا به کمونیستی سازمان
 کومه له و حدت عمل فرارند. آنان از انسان به
 قدرت کمونیستیها در جنبش انقلابی خلق کرده
 هر اسفند به تمام او و میگویند تا حق رنده به سبک
 عدی و اقمی را با دوز و کلکهای مبتذل تبلیغاتی
 و تحریفات کاسیکارا ابا عبا را این جنبه پرده
 پوشی کنند معر اس آنان که ملا بجاست و روش های
 رها کارانه انان کینه وینا غنچه است. ما با پدا
 تمام توان خود این سیاست ارتجاعی تبلیغی
 غیر پرولتاریا را خنثی کنیم ما با پدا تبلیغات
 خود جایگاه ویژه ای به انان ندن کومه له به
 یک سازمان کمونیستی پرولتری که صاحب نفوذ
 با یگا به گزراهای فرارنده ای وسیع زحمتکش در
 کرستان انقلابی است اعتماد مهم.
 کومه له به یک سازمان کمونیستی سراسری است
 که اهداف سیاستها و امانت تکلیفات آن بسیار از
 محدود کرستان و جنبش ملی - دمکراتیک فرانر
 محدود. کومه له به معنا به یک سازمان کمونیستی و
 بنا برینا مفهوم (برنا محزب کمونیست) وظیفه
 خود را سازماندهی پرولتاریا ایران برای انقلاب
 سوسیالیستی و حرکت قمال در امر بهشرد انقلاب
 جهانی طبقه کارگر قرار داده است. ما بهرینه باید
 جایگاه تعیین کننده کومه له را در مبارزه بهر گیره
 ما را کسم انقلابی ایران در دوره اخیر در جنبه های
 مختلف بر علیه ویزه یونسم و یوولسم بهرینه
 است برای کارگران ایران توضیح مهم. ما باید
 نقش حیاتی کومه له را در ایجاد حزب کمونیست طبقه

کارگران ایران فراخنده‌ای نزدیک خاطر نشان کنیم و کومه‌له را پیشاپیش یک سازمان حزبی قدرتمند و صاحب نفوذ طبقه کارگران ایران بطور کلی به توده‌های وسیع کارگران ایران بفخما سازیم.

نکته دیگر اینست که ما بدینرا من تا که ذکر نکند کومه‌له سبیل استواری تا کنهکی کمونیست‌ها در برابر اردوگامندان انقلاب و دشمنان دمکراسی و سوسیالیسم ایران بوده است. مقایسه موافق و عملگردهای کومه‌له در چهار سال اخیر با «انقلابیون تازه‌از راهرسده‌ای نظیر مجاهدین خلق در تبلیغات ما بسیار آموزنده خواهد بود. ما باید از تاریخ زنده انقلاب ایران کمک بگیریم و به کارگران و زحمتکشان ایران توضیح دهیم که چگونه پس از آنکه سازمان‌های نظیر جبهه‌های ملی از مدینه -

سرای برای «مهر خمینی» مان نسبت برقرارند. بسیار هم از آنکه بدانان از مرحله‌ی «زخم استراحت» و «توکل خود مبذول بر تقاضای طرف‌ها پس به صورت نام‌معمولی و تشنه به پیشین برای عزم» غافلگردانند و «بهر -

گهر کردن تبلیغاتی خود به این و آن آیت‌الله و نهاد نظامی جمهوری اسلامی گذر کنند و به سرخسده سوزدهمینها متفکر کردن استراحتی که با امدادان و اما چشمتها و دیگر گرفتاری رئیس جمهورها غیر گذارنده کومه‌له نیروی خود توده‌های کارگران و زحمتکشان در

گرفتارن را برای مبارزه مسلحانه توده‌های علمیه جمهوری اسلامی سازماندهی و هدایت میکرده است. ما باید توضیح دهیم که چگونه کومه‌له کمونیست در

زمانی که سازمان‌های خرد، بی‌وزن و بی‌اثر و سهون و نظیر معاصین خلق نیروهای خود را به جبهه جنگ باغرای گسیل میگرداند و خدا کفر از ادبها و هیفان این بود که «حزب ارتجاعی حاکم» را از تضعیف رئیس

جمهور محبوب بر حفرنا زنده کومه‌له در گریستان جنگ عظیم زحمتکشان را بر علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی

هدایت کرده و با رهاها برهم کوبیدن توسط توده‌های

نظامی و سیاسی جمهوری اسلامی سزگرهای دمکراسی را نه تنها در گریستان بلکه در سراسر ایران باز هم گرفته است. تاریخ بر افتخار کومه‌له بی‌شکوه در سال اخیر تاریخ استواری کمونیستها بر گریستانای دمکراتیک و سوسیالیستی طبقه کارگران ایران است و هر کارگر ایرانی باید با تک‌تک لحظات این تاریخ بعنوان تاریخ تولد طبقه خود به مشایقه‌ای آگاهانه منافع طبقاتی آینده و اعدا و اعدا شود.

۲) موقعیت کنونی و دورنمای جنبش انقلابی در گریستان چیست.

اگر بنا بودیم سخن این سوال را در اخبار رسمی دولتی جستجو کنیم می‌باید این نتیجه می‌رسیدیم که تا قبل از ارتقا ر همین شماره کارگر کمونیست لشکر گریستان اسلام با مدد ز راه‌ها اهدای بی‌عیابین بزرگ و کوچک اثری از آثار جنبش انقلابی در گریستان بر جانخواهد گذاشت (ما وظایف تبلیغی ما در این زمینه نمیتواند و نباید به اتمام کردن پیوستگی

تبلیغاتی رژیم محدود بماند. ما باید توجه کارگران و زحمتکشان را بر روی اعدای تمام‌مقتری که

مبنا یا بوجائی و رعد و تکامل جنبش انقلابی در گریستان است جلب کنیم. همه بطوریکه به بحث گفتیم جنبش انقلابی در گریستان از زمینه‌های عیسی و

مادی اجتماعی معینی برخوردار است. این یک حرکت مسلحانه نیرویکی نیست که گروه‌ها زمانی به اختیار خود و برای مثال با معاصیه موقعیت مساعد کوهستانی و جنگلی منطقه میبش. آنرا آغاز کرده

بلند و به همین اعتبار از این جنبش جنبش نیست که با اعزام داروستانهای مزدور با امداد و روحانی و ارتشی سرکوب شود. این نکته‌ای است که کما لیکه جنبش خلق کرد را با فلان اقدام مسلحانه ابتدا بهساکن

فلان سازمان در جنگلهای شمال و کوهستانهای فارس قیام میکنند. کاملاً به فراغی سوزده اعدا مبارزه

انقلاب و پروتاریه است و پس از آن مجاهدین
و سلطنت طلبان ... نمیتوانیم موافق با هم به
دو دلیل :

اولاً از این جهت که عملکردهای سیاسی و
اجتماعی مذهب رژیم جمهوری اسلامی برکسی
بوعهده نیست - همانگونه که بدکه : « سال است
که بورژوازی مذهبا همچون سلاح سرکوب آغکار به
کار برده است » - عم کارگران و زحمتکشان از مذهب
ناکسی که جل و پلای زنان و کودکان را بحکم
شرح انور از خانه اجاره می برون رهنده و آواره -
شان کرده است و جنگشان بتراندازی که چنانچه
نا میدهند سرکوب انقلاب و عوارهای کارگری و
سازمانهای پیغمبرکارگری و کمونیستها که مبارزه
با کثروالها و نا میدهند ... همانگونه که
حقیقت نشان داری که عملکردهای اسلامی
جمهوری اسلامی نزدیک بوده که کارگر و زحمتکش رسوا
گفته اند و نفرت آنان را برانگیخته اند نه بر این
صورتیکه چنین افتخاری و چه گری از طبقه کارگر
و بخصوص کارگران کمونیست باز خواهد کرد؟
بگذارید مجاهدین و سلطنت طلبان به این افتخار
گری برای عقب مانده ترین و متروک ترین اقشار
مردم مشغول باشند و ما به مسائلی نظیر همسران
طبقه کارگر بپردازیم .

آنان را صرف مقدم جمله " قرار نداد - برعکس
از آنروکه یک چنین نبروهایی با اسلام استیمنه
واقعی و علوی و غیر مود در برابر اسلام فاشیستی
رژیم جمهوری اسلامی و غیر مود میا رزه طبقاتی حضور
فعال دارند و برنا معا و سیاستهای بورژوازیهود
را با مذهب تئوریزه و توجیه میکنند و از آنجا که
نتایج عملکردهای اجتماعی و سیاسی مذهبها نشان
چون رژیم جمهوری اسلامی بر طبقه کارگر آشکار
نگفته است و ضروری است تا قبل از هر چه بر سرورد
کمونیستها متوجه اینان باشد .

مقالات ما قرار نیست " عم کارگران و زحمتکشان
ایران را از مذهب که حکومت میکنند ستم میکند
و بسا رویها نه و جنایتکارانه از سر ما به و تمساحی
نکتهها بیرون ناع میکند منعکس نماید " - چنین
انکاسی تنها میتواند توضیح آنچه باشد که
" کارگران و زحمتکشان ایران " از قیام بدان
واقف هستند مقالات ما با بدکارگران را بر آنچه
نمیاندند و اقتضا زده بخصوص اینکه این عدم آگاهی
میتواند بکبار دیگر به تجربه عملکردهای جمهوری
اسلامی تحت عنوان جمهوری دمکراتیک اسلامی
منجر گردد .

به رهبری احمد

مقاله بدون عنوان عما در مورد نقد جنگ کار
سازمانهای یهودیستی دربارت عهد - این مقاله
دارای اشکالات و نواقصی است که ما را از حساسیت آن
ترکا و گر کمونیست معذور میسازد - ما کوشش کرده ایم
دائمت تا از نکات مثبت مقاله معذورند و این مقالات
نبروهها استنادها نمی بعمل آوریم .
از همکاران شما تقاضا با کارگر کمونیست و دوست
متفکریم .

ثانیاً از این جهت که مدافع اصلی مذهب را
تنها رژیم جمهوری اسلامی نمی شناسیم - تقریباً تمام
سازمانهای سیاسی اپوزیسیون بورژوازی رژیم
مدافع مذهب دولتی هستند و بخصوص نبروههایی
چون سپاهین خلق و عواری ملی مقاومت و رسا و
غالباً این حکومت مذهب را جانشین می کنند - نمیتوان
بدین دلیل که چنین نبروهایی هنوز امکان
نداشته اند تا به کار برنده مذهب بعنوان پایه
ایندولوریک سیاستهای دولت بورژوازی غرضی
بیاورند و آنان را مدافع اصلی مذهب نماندند و

* رفیق رحمان به پیشمرگ کومه له برای مسأله نوشته اند:

" مقاله " کمونیستها سجاهین و مذهب " در کارگر کمونیست شماره ۶ دربر میگیرد به مذهب روشی چه روانه اعتدالاته و غیره اصعبیات و نهضیات معینی روستایان کردستان را در نظر نگرفته است . ما بدانگونه مطالبه برای کارگران شهری مفید و قابل استفاده با ما توجه به اینکده کارگر کمونیست بطور وسیع در کردستان پیش موجوده چاپ این مقاله اصولی نبوده است ."

به اعتقاد ما پاسخ رفیق در مقاله " تبلیغ پرورده و غیره پرولیتستی تبلیغ " رحمان شماره کارگر کمونیست به روشنی داده شده است . ما قبلاً از هر چیز مطالبه مجدد آن مقاله را بر رفیق رحمان توصیه میکنیم . اما شاید ذکر و توضیح ندرستی تاریخی ای برای درک بهتر موضوع مفید باشد .

کمونیستها موظفند حقایق جامعه و مبارزه طبقاتی را در هر شرایطی برای کارگران و زحمتکشان توضیح دهند . نهضت خود را بدون توجه به ای زحمتکش و نهضتی است که مداوماً توسط بورژوازی و جامعه بورژوازی تحکیم میشود و انعکاس نظرات و آراء طبقات حاکمه است . ما نه تنها نباید به این نهضت تمکین کنیم بلکه اساساً اولین وظیفه ما در هم شکستن اصولی تعصبات و توهمات غیب مانده و جایگزینی آنها با درک روشنی از منافع طبقاتی است . تبلیغ اصول با پایه ای کمونیسم اصولی که انعکاس مستقیم منافع طبقاتی کارگران و استثمار شونده گردان جامعه است و نه تنها چه روانه نهضت بلکه وظیفه همیشگی ماست و تنها چنین تبلیغی است که میتواند در خدمت قدرت گیری نهایی جنبش کارگری ورغد آن قرار گیرد .

در ۲۸ مرداد ۱۳۵۸ خمینی علیه کردستان

فرمان چاه داد . او با خودنا هم عظمت طلبانه ملت فارس و نهضت معینی و توهمات سیاسی توده های وسیع را به خدمت گرفت و توده وسیعی از کارگران و زحمتکشان را بر علیه خلق کردستان حاکم طلبانه و بر علیه رهبران و مبارزان سیاسی ملت کرد به خدمت کشید . او خلق کرد را گامی و جنبش طلب خواص و بیگان جوی از زحمتکشان نامیرا لیستی و مذهبی بوجود آورد که زحمتکشان بسیار را در دست بردارالت منافع طبقاتی خود بر روی منافع ملی جنبشی خلق کرد قرار گرفتند . برای این همان وظیفه کمونیستها چه بود ؟ آیا اگر آنها همان قدر نفی رحمان برهه ساله پر شور و میگرداننده دنیا بد ما تقدیم میکنند و ملک و ممالک زمانهای اپورتونیست و شوروی نیستند ، ظاهر و نهجبران را تا حدی کمونیستها چنین موضعی میگردانند : " دفاع از حق تعیین سرنوشت خلق کرد و دفاع از زمانهای انقلابی آن چه روانه است زیرا نهضت و تعصبات توده های زحمتکش را بر نظر نمیگردد . ما نباید به موضوع اصولی خود را بر این زمینها و تعصبات بهمان کنیم . ما نمیتوانیم از حق تعیین سرنوشت خلق کردستان جدا بی دفاع کنیم مردم نمی پذیرند ."

رفیق رحمان در مقاله لطافه تمسق میکند . آنها خود عمداً حاضر بودند نهرویی را که در مقابل نهضت نامیرا لیستی و مذهبی توده وسیعی از مردم غیر کرد نران مقطع تزلزل به خرج میداد و حتی يك گام از موضع اصولی کمونیستی عدول میکرد . کمونیست بنا میاید و با بهاد و دست و دست بند نیست (علیرضا اینکه تعصبات عمومی نران مقطع چنان عظیم بود که با نهضت معینی مردم کردستان نیز ارتباط حاضران با قابل مقایسه نبود) . آیا موضع اصولی ما زمانهای کمونیستی مانند ام-ک که نران مقطع بدون فهد و شرط از جنبش خلق کرد دفاع کرده اند

بقیه در صفحه ۱۶

بقیه از صفحه ۲۹

مشاوران عدل فخری می اما مدای و مف کسار گسرای و
و مستکفان کردستان از بیروزواری و هر ده بیروزواری
فره روین جنبش ملی است. بیاروی آوری هر چه بهتر
کارگران و زحمتکشان کردستان بنا به جاد من مستقل
خوبی تحت پرچم کومه له جنبش ملی به منظور کس
استحکام می با جدوییش از بهی از رهبری اشوارو
به گیری برخوردار میگردد.

ما مل نوم که خود پرورد این فطرت بندگی
طبقاتی در کردستان متکی است تنها مل اینشود
لوزیکه سیاسی و عملی - تشکلاتی سازمان کومه له
است. اینجا ه تلاش آگاهانه مارکسیسم انقلابی
برای و داغ با مراث عقب مانده و ست و با گس
تفکر و عمل هر ده بیروزواری در مفسوف جنبشی
کمونستی ایران یعنی تعیین کننده اینا کرده و
میکنند. استعکام نظری و عملی کومه له و بس و بس
استوار عدل هر چه بهتر آن بر موازین کلر کومونیستی
بر جنبش طبقه کارگر و جنبش ملی در کردستان آن
خاص تعیین کننده ای است که آ پنده ای امید
را برای جنبش انقلابی در کردستان و کسار گسرای
زحمتکشان لعال برای جنبش ترسیم کند.

بندی است که این دورنمای مساعده به بهای
جبری تحقق نمی پذیرد. اما نکته اساسی اینجاست
که شرایط عینی جنبش انقلابی در کردستان مساعده
ترس زمینه ها را برای پیشروی کارگران و زحمتکشان
کردستان تحت پرچم کومه له آماده ساخته است و
پیشروی و پیشروی این جنبش بهی از هر زمان دیگر
به پیش گیری و استواری کومونیستها در امرات
موازین سیاسی و عملی کومونیستی، موازینی که
پلنوم کمیته مرکزی کومه له در دیماه سال ۶۱ تصد

عود را به آن اعلام نموده است میسگی یافته است -
تبدیلات ما بیوه با بد این سیرتکسا ملیتی
طبقاتی و تفکراتی در جنبش ملی کرد برای کارگران
ایران تودنج بعد و آنان را قاسم از دنیا فروزی
اعبار کلی نظامی و عا عسای عمومی به سر رفت و
عقب نشینی جنبش انقلابی در مناطق مختلف است
در قدرت گیری و انجام روزا لزوم طبقه سوسیالیستی
بر این جنبش را تعیین نموده و آن ما بهر ماند -
دورنمای جنبش مقاومت در کردستان یک دورنمای
عموم خلقی نیست - سر وقت طبقات و احزاب ملیتی
بر این جنبش یکسان نیست و طبقه کارگر ایران نباید
بتواند بهیوه آن تحولاتی را که زمینه قدرت گیری
بخش بیرونی برای این جنبش و مبنا ی افانگساری
و پیشروی نهایی جنبش انقلابی خلق کرد است به
تقت بهناسد.

مهاوی جمهوری اسلامی میلی به سرکست
انقلاب در کردستان مهاوی بونگ و توهای است
واقعیتهای نادر کارگزاران انقلابی را بهاروی ما
گسترده است - امروز عوام و زمینهای مساعده
بهاروی برای فراهم عکس عدل مجدد پیشروی
مذبحا هر چه به کردستان وجود دارد و جنبش
انقلابی خلق کرد از این توان برخوردار است تا
دهتها ایقا عمل در عرصه های مختلف مبارزه بر
علیه جمهوری اسلامی را بدست گیرد، بلکه بسا
و اراد آوردن شرایط کاری بهر بهر فرتوت و بسوده
جمهوری اسلامی، بار دیگر روند اوضاع سیاسی در کل
کنور ابلق انقلاب و دمکراسی انقلابی دیگرگون
سارده.

منصور حکمت

کارگران جهان متحد شوید!